МОСКВА 19
УЛ. ФРУНЗЕ 10 ИН. ТУТ
СОВ. СТРОИТ. И ПРАВА
1.12 38 2

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 96 (5770) | 26 красавіка 1937 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

ЛОЗУНГІ ДА 1 МАЯ 1937 года

1. Няхай жыве 1-е Мая—баявы агляд рэволюцыйных сіл міжнароднага пролетарыята!

2. Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся! Станавіцеся пад сцягі Комуністычнага Інтэрнацыянала!

3. Няхай жыве соцыялістычная рэволюцыя ва ўсім свеце!

4. Братам па класу, ахвярам фашысцкага тэрора, вязням капіталізма ў дзень 1 Мая наша пролетарскае прывітанне!

5. Фашызм — гэта тэрарыстычная палітыка капіталістаў і памешчыкаў супроць рабочых і сялян. Фашызм — гэта захватніцкая вайна. Фашызм — гэта нацкоўванне народаў адзін на другога. Мабілізуем сілы на барацьбу з фашызмам!

6. Рабочыя, работніцы, сяляне і працоўныя ўсіх краін! Расшырайце і ўмацоўвайце народны фронт барацьбы супроць фашызма і вайны. За мір, за дэмакратычныя свабоды, за соцыялізм!

7. Брацкае прывітанне рабочым Іспаніі, якія вядуць гераічную барацьбу супроць фашызма і іншаземных інтэрвентаў. Няхай жыве народны фронт у Іспаніі! Далоў яўных і скрытых ворагаў народнага фронта!

8. Большэвіцкае прывітанне рэволюцыйным пролетарыям Германіі. Няхай жыве гераічная комуністычная партыя Германіі! Няхай жыве таварыш Тэльман!

9. «Мы стаім за мір і адстойваем справу міру. Але мы не баімся пагроз і гатовы адказаць ударам на ўдар падпальшчыкаў вайны». (Сталін).

10. Няхай жыве наша родная, непераможная Чырвоная Армія — магутны аплот мірнай працы народаў СССР, верны вартавы заваяванняў Вялікай Кастрычніцкай рэволюцыі!

11. Абарона бацькаўшчыны ёсць свяшчэнны абавязак кожнага грамадзяніна СССР!

12. Баявое прывітанне маладым байцам Чырвонай Арміі, якія прысягаюць 1-га Мая на вернасць совецкай уладзе, на вернасць нашай вялікай соцыялістычнай радзіме!

13. Прывітанне байцам-пагранічнікам, пільным часавым совецкіх граніц!

14. Няхай расце і мацнее, няхай авалодвае тэхнікай і загартоўваецца наша родная, магутная Чырвоная Армія!

15. Няхай жывуць совецкія лётчыкі — гордыя сокалы нашай соцыялістычнай радзімы!

16. Няхай жыве новая Канстытуцыя СССР, Канстытуцыя перамогшага соцыялізма і сапраўднага дэмакратызма!

17. Няхай жыве саюз рабочых і сялян — аснова совецкай улады!

18. Няхай жыве брацкі саюз і вялікая дружба народаў СССР!

19. Умацуем дыктатуру рабочага класа СССР — дзяржаўнае кіраўніцтва рабочага класа ўсім нашым грамадствам!

20. Многамільённай арміі ўдарнікаў і ўдарніц прамысловасці і транспарта, стаханаўцам, знатным людзям нашай краіны, большэвіцкае прывітанне!

21. Даб'емся выканання і перавыканання гаспадарчага плана 1937 года—дваццатага года Вялікай пролетарскай соцыялістычнай рэволюцыі!

22. Прывітанне работнікам прамысловасці і чыгуначнага транспарта, датэрмінова выканаўшым другі пяцігадовы план!

23. Узнімем культурна-тэхнічны ўзровень рабочага класа да ўзроўню работнікаў інжынерна-тэхнічнай працы!

24. Прывітанне стаханаўцам соцыялістычных палёў, якія па-большэвіцку выконваюць план веснавой сяўбы!

25. Калгаснікі і калгасніцы, аграномы і работнікі соўгасаў! Змагайцеся за ўзорнае завяршэнне веснавой сяўбы і высокі ўраджай!

26. Шырэй разгорнем крытыку і самакрытыку нашых недахопаў! Яшчэ больш умацуем магутнасць соцыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян!

27. Па-большэвіцку падрыхтуемся да выбараў у Советы, палепшым работу Советаў, акружым іх новымі пластамі актыва рабочых, сялян, інтэлігенцыі!

28. «Сувязь з масамі, умацаванне гэтай сувязі, гатоўнасць прыслухоўвацца да голасу мас, — вось у чым сіла і непераможнасць большэвіцкага кіраўніцтва». (Сталін).

29. Прывітанне работнікам навукі, тэхнікі, мастацтва, літаратуры, чэсна выконваючым свой абавязак перад совецкай радзімай!

30. Няхай жыве роўнапраўная жанчына СССР, актыўная ўдзельніца ў кіраванні дзяржавай, у кіраванні гаспадарчымі і культурнымі справамі краіны!

31. Вырасцім здаровых, жыццерадасных совецкіх дзяцей, адданых сваёй радзіме!

32. Піонеры і піонеркі, авалодвайце ведамі і вучыцеся стаць барацьбітамі за справу Леніна!

33. Слаўным фізкультурнікам і фізкультурніцам совецкай краіны — першамайскае прывітанне!

34. Няхай жыве комсамольскае племя — магутны рэзерв і надзейны памочнік большэвіцкай партыі! Няхай жыве працоўная моладзь нашай радзімы!

35. Узмацнім рэволюцыйную пільнасць! Пакончым з палітычнай бясклопатнасцю ў нашым асяроддзі!

36. Выкрыем да канца ўсіх і ўсякіх двурушнікаў! Ператворым нашу партыю ў непрыступную крэпасць большэвізма!

37. Выкаранім ворагаў народу, япона-германа-троцкісцкіх шкоднікаў і шпіёнаў! Смерць здраднікам радзімы!

38. Няхай жыве Усесаюзная Комуністычная партыя (большэвікоў)—перадавы атрад працоўных СССР!

39. Няхай жыве Комуністычны Інтэрнацыянал—кіраўнік і арганізатар барацьбы супроць вайны, фашызма і капіталізма! Няхай жыве комунізм!

40. Няхай жыве вялікі непераможны сцяг Маркса—Энгельса—Леніна! Няхай жыве ленінізм!

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ УСЕСАЮЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (большэвікоў).

22 красавіка канал Масква — Волга наведалі таварышы Сталін, Молатаў, Варашылаў і Ежоў. НА ЗДЫМКУ: тт. Сталін, Молатаў, Варашылаў, галоўны інжынер будаўніцтва канала т. Жук (другі злева) і інш. ля шлюза № 3.
Фото Ф. Кіслова (СФ).

АБ РАДКОВАЙ СЯЎБЕ У МАГІЛЕЎСКІМ І БЕШАНКОВІЦКІМ РАЁНАХ

Пастанова ЦК КП(б)Б

ЦК КП(б)Б і СНК БССР неаднаразова ўказвалі раёнам на тое, што радковая сяўба з'яўляецца адной з рашаючых умоў высокага ўраджаю. Аднак, у радзе раёнаў, уступіўшых у разгорнутую сяўбу, гэта ўмова яўна ігнаруецца. Напрыклад, Магілеўскі раён з 15.319 га пасеянага на 20 красавіка мае ўсяго 105 га або 1,1 проц. радковай сяўбы; Бешанковіцкі раён з 6.282 га пасеянага радковай сяўбы мае ўсяго 54 га, або 0,9 проц. Гэта тым больш недапушчальна, што як у Магілеўскім, так і ў Бешанковіцкім раёнах арганізавана па 3 МТС і ў кожнай з іх—дзесяткі трактарных сеялак.

ЦК лічыць, што такое становішча з радковай сяўбой у Магілеўскім і Бешанковіцкім раёнах магло стварыцца толькі ў рэзультаце адсутнасці пачуцця адказнасці ў кіраўнікоў раёна і МТС за якасць сяўбы і зусім недастатковага кіраўніцтва з іх боку справай сяўбы ў раёне.

ЦК пастанаўляе:

1. Абавязаць сакратароў РК: Магілеўскага — т. Кузьміна і Бешанковіцкага— т. Асадчага неадкладна выправіць дапушчаную памылку і забяспечыць поўнае выкананне плана радковай сяўбы ў раёне, устанавіўшы на справе асабістую адказнасць за работу сеялак кожнага брыгадзіра МТС і брыгадзіра паляводчай брыгады ў калгасах.

2. Абавязаць дырэктароў МТС Магілеўскага і Бешанковіцкага раёнаў забяспечыць поўнае разгортванне работы трактарнага парка і нагрузкі кожнай трактарнай сеялкі.

3. Магілеўскаму і Бешанковіцкаму РК і РВК устанавіць праз райза штодзённы кантроль за работай конных сеялак у калгасах, і ў больш злосных выпадках ігнаравання радковай сяўбы прыцягваць вінаўных да адказнасці.

27237 тыс. ГЕКТАРАЎ ЯРАВЫХ ЗАСЕЯНА ПА СССР

На 20 красавіка 1937 года па СССР засеяна 27.237 тыс. гектараў яравых — 29 проц. плана. Калгасамі засеяна 24.595 тыс. гектараў; калгасамі, абслугоўваемымі МТС — 21.980 тыс., аднаасобнымі гаспадаркамі — 105 тыс., соўгасамі — 2.537 тыс. гектараў.

На 15 красавіка 1937 г. было засеяна 19.711 тыс. гектараў — 21 проц. плана. У мінулым годзе на 20 красавіка было засеяна 16.642 тыс. гектараў — 18 проц. плана.

По Беларускай ССР засеяна 542 тыс. гектараў — 22 проц. плана, з іх калгасамі — 505 тыс. гектараў, у тым ліку калгасамі, абслугоўваемымі МТС — 375 тыс., аднаасобнымі гаспадаркамі — 14 тыс., соўгасамі — 23 тыс. гектараў.

Зводка Наркамзема СССР, Наркомсоўгасаў і Наркамхарчпрома аб ходзе сяўбы яравых будзе змешчана ў заўтрашнім нумары газеты.

АБ ДАТЭРМІНОВЫМ ВЫКАНАННІ ДРУГОГА ПЯЦІГАДОВАГА ПЛАНА ПРАМЫСЛОВАСЦІ І ЧЫГУНАЧНАГА ТРАНСПАРТА

Цэнтральнае кіраўніцтва народнагаспадарчага ўліку Дзяржплана СССР паведамляе:

1. Другі пяцігадовы план вытворчасці па прамысловасці СССР у цэлым, які выражаецца ў суме 86 мільярдаў 400 мільёнаў рублёў на 1937 год — апошні год другой пяцігодкі, — выканан к першаму **красавіка 1937 года**, г. зн. на 9 месяцаў раней тэрміну.

2. Другі пяцігадовы план па перавозках чыгуначнага транспарта, які выражаецца ў суме 300 мільярдаў тона-кілометраў на 1937 год — апошні год другой пяцігодкі, — выканан к першаму студзеня 1937 года з перавыкананнем на 7,7 проц., г. зн. больш чым на год раней.

Цэнтральнае кіраўніцтва народнагаспадарчага ўліку Дзяржплана СССР.

ПОСПЕХІ КАЛГАСНІКАЎ І ТРАКТАРЫСТАЎ

Рыхтуючыся да міжнароднага пролетарскага свята — Першае мая,—калгаснікі і калгасніцы, трактарысты і трактарысткі Кармянскага раёна значна павысілі нормы выпрацоўкі.

Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі імя Ільіча, Задубскага сельсовета, Сабянкоў Іван і Жаўнероў Касьян за 8 гадзін узорваюць па 0,90—1 гектар пры норме 0,50 гектара.

У калгасе «Ударнік» аратыя Канюшэнка Платон, Філіменка Владзімір і інш. таксама значна перавыконваюць нормы. Замест 0,50 гектара яны ўзорваюць за дзень 0,80 гектара.

Трактарысты брыгады Вары Ўшавы — Шэвераў, Шаршнёў і Лазарэнка — дабіліся высокай прадукцыйнасці працы. У сваю змену яны даюць па 12 гектараў і шмат эканомяць гаручага. Мала адстаюць ад іх і трактарысткі Петрачэнка і Балахонава, якія ўзорваюць за змену па 8—9 гектараў замест нормы 4 гектары.

Сейбіт калгаса імя Якаўлева Літвіненка на коннай сеялцы засявае ў дзень па 3—3,20 гектара пры норме 2,5 гектара. Лік стаханаўцаў і ўдарнікаў соцыялістычных палёў з кожным днём павялічваецца.

І. КАВАЛЁЎ.

Адкрыццё Беларускай дзяржаўнай філармоніі

Учора ў памяшканні Яўрэйскага тэатра БССР адбылося ўрачыстае адкрыццё Беларускай дзяржаўнай філармоніі. З прывітаннямі выступілі т. Ткачэвіч (Кіраўніцтва па справах мастацтваў пры СНК БССР) і прадстаўнікі Саюза совецкіх пісьменнікаў (т. Лынькоў) і совецкіх кампазітараў (т. Любан), якія абавязаліся аказваць усямерную дапамогу новай культурнай установе Беларусі.

Першы канцэрт, які наладзіла філармонія пасля ўрачыстай часткі, паказаў на вялікія магчымасці калектыва ў выкананні сапраўды народных беларускіх твораў і твораў класічнай спадчыны.

З вялікім поспехам сімфанічны аркестр філармоніі пад кіраўніцтвам прафесара Маскоўскай кансерваторыі Лео Гінзбурга выканаў «Скерцо» 6-й сімфоніі Чайкоўскага, увертуру з оперы «Рыэнцы» Вагнера і рад твораў беларускіх кампазітараў (Туранкова, Чуркіна, Шчэглова).

Затым неабходна адзначыць выступленне заслужанай артысткі БССР Л. П. Александроўскай, якая з поспехам выконвала беларускія народныя песні і арыю Лізы з оперы «Пікавая дама». Добра праспявала т. Александроўская «Восень» (словы Янкі Купалы, музыка І. Любана). Асобна трэба адзначыць выкананне народнай песні «Ой, арол, ты, арол!» артыстам Тэатра оперы і балета т. Дзянісавым.

Дзяржаўны хор філармоніі пад кіраўніцтвам І. Г. Бары надрэнна выканаў рад беларускіх народных песень і выключна добра — «Песню адзінага фронта» выдатнага сучаснага рэволюцыйнага кампазітара Германіі Г. Эйслера.

Смычковы квартэт у складзе Бяссмертнага, Жыва, Арлова і Гуральніка выканаў некалькі твораў беларускіх кампазітараў (Залатарова і інш.).

Нядрэнны пачатак філармоніі абавязвае яе творчы калектыў упарта працаваць над стварэннем сапраўды народных твораў і быць шчыльна звязаным з масамі.

П. КАВАЛЁЎ.

ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ КІРАВАЦЬ ДРУКАМ

Большэвікі заўсёды высока цанілі сілу друкаванага слова. Яшчэ на зары рабочага руху ў Расіі, у гады, калі закладваліся асновы большэвізма, Уладзімір Ільіч Ленін пісаў: «Нам патрэбна перш за ўсё газета, — без яе немагчыма тое сістэматычнае вядзенне прынцыпіяльна вытрыманай і ўсебаковай прапаганды і агітацыі, якое складае пастаянную і галоўную задачу соцыял-дэмакратыі...» І ў наступныя гады Ленін неаднаразова зварачаўся да гэтай мыслі, выхоўваючы ў партыі правільнае разуменне значэння і ролі друку. Таварыш Сталін выключную ўвагу аддаў і аддае друку. Ён стаяў ля калыскі «Правды», дваццаціпяцігоддзе якой спаўняецца 5 мая; разам з Леніным ён быў стваральнікам і рэдактарам цэнтральнай партыйнай газеты.

Большэвіцкі друк ў самай рознай абстаноўцы з гонарам выконваў адказнейшыя задачы партыі. Наша прэса несла ў масы палкія словы большэвіцкай праўды ў гады разлютаванай барацьбы з самадзяржаўем і ў перыяд грамадзянскай вайны, калі расійскія памешчыкі і фабрыканты разам з германскімі, японскімі і іншымі інтэрвентамі рушылі полчышчы сваіх наймітаў на совецкую зямлю. Наша прэса дапамагала партыі ў яе барацьбе з усімі разнавіднасцямі апартунізма, трацкістамі і правымі адшчапенцамі. Наш друк адыграў вялікую ролю ў аднаўленні і рэканструкцыі народнай гаспадаркі і ў ажыццяўленні сталінскіх пяцігодак.

Высока цэнячы друкаванае слова, вельмі добра разумеючы яго сілу і ўплыў на масы, Ленін і Сталін самі кіравалі газетамі ў гады збірання і згуртавання сіл партыі і рабочага класа для штурму самадзяржаўя, у перыяд падрыхтоўкі да Вялікай пролетарскай рэволюцыі. Бліжэйшым сваім саратнікам, аўтарытэтным і верным справе комунізма людзям даручалі Ленін і Сталін кіраўніцтва газетамі.

Многія партыйныя кіраўнікі сталі за апошнія гады па-іншаму глядзець на друк, яны пачалі спаўзаць з большэвіцкіх пазіцый у гэтым пытанні. Друк аказаўся ў руках другарадных работнікаў, к таму-ж пазбаўленых падтрымання і дапамогі з боку кіруючых таварышоў. Адбылося гэта таму, што партыйныя таварышы сталі недаацэньваць друкаванае слова і губляць густ да яго.

Пленум Цэнтральнага Камітэта партыі з усёй рэзкасцю асудзіў небольшэвіцкія адносіны да друку. Аднак нават і зараз, пасля Пленума, мы з'яўляемся сведкамі абыякавых, бяздушных, антыпартыйных адносін да кіраўніцтва друкам і да яго выкарыстоўвання.

У Чэрнігаўскай вобласці справа даходзіць да таго, што на вачах у абласнога камітэта партыі прыпыняецца выпуск газет. Газета «Стахановец-коноплевод» (Грэмяцкі раён) не выходзіць дзесяць дзён; газета «Сталінскі шлях» не выходзіць амаль месяц; газеты Пуціўльскага, Дабрянскага, Мала-Дзевіцкага раёнаў не выходзяць дэкадамі. У Чэрнігаўскім абкоме аб гэтым ведаюць, але абмяжоўваюцца бюракратычнай перапіскай. Ці-ж гэта не сведчыць аб тым, што кіраўнікі чэрнігаўскай партыйнай арганізацыі згубілі густ да большэвіцкага друкаванага слова?!

Таварышу Сталіну належыць класічнае вызначэнне ролі нашага друку, як самай вострай і моцнай зброі партыі. Некаторыя партыйныя работнікі часта паўтараюць гэту формулу, не засвоіўшы, аднак, яе глыбокага сэнсу.

Самай моцнай і вострай зброяй нашай партыі газеты становяцца тады, калі на чале іх стаяць аўтарытэтныя і беззаветна адданыя справе партыі людзі. Калі-ж газета хоць і лічыцца органам таго або іншага партыйнага камітэта, але ўзначальваецца другараднымі работнікамі, малаўплываючымі, недастаткова ўстойлівымі, тады сіла органа друку зніжаецца, яго ўздзейнічанне і ўплыў на масы памяншаецца.

Пасля Пленума ЦК прайшло ўжо звыш поўтара месяца. Але да гэтага часу ў многіх партыйных арганізацыях не зразумелі, што на чале газет трэба паставіць аўтарытэтных, да канца верных партыі і яе Цэнтральнаму Камітэту, палітычна кваліфікаваных большэвікоў. Ёсць факты зусім абураючыя. У Дагестане выдаецца на кумыкскай мове газета «Ленін елу» (орган Дагестанскага абкома). Гэту газету рэдагуе нейкі Абакараў, яшчэ ў лістападзе мінулага года выключаны з партыі. Так «зразумелі» ў Дагестане ўказанне Пленума Цэнтральнага Камітэта партыі аб узмацненні большэвіцкага кіраўніцтва друкам і ўмацаванні лепшымі партыйцамі рэдакцый нашых газет.

Самай моцнай і вострай зброяй партыі друк з'яўляецца тады, калі ён па свайму зместу высока ідэйны, прынцыповы, палітычна завостраны, калі яго публіцыстычныя і інфармацыйныя матэрыялы цалкам і поўнасцю адпавядаюць тым задачам, якія на даным этапе стаяць перад партыяй і краінай, калі праз друк вядзецца сапраўднае палітычнае выхаванне шырокіх працоўных мас. Калі агледзець з гэтага пункта гледжання большасць нашых газет, яны далёка яшчэ не на вышыні становішча. Гістарычны паварот у палітычным жыцці краіны, сучаснікамі якога мы з'яўляемся, не знаходзіць яшчэ вартага і глыбокага адлюстравання ў прэсе.

Самай моцнай і вострай зброяй партыі газеты становяцца тады, калі яны тысячамі ніцей звязаны з рабочым класам, калгасным сялянствам, інтэлігенцыяй, партыйным і беспартыйным актывам. Нядаўна Цэнтральны Камітэт партыі ў спецыяльнай пастанове адзначыў, што газеты «Правда Севера» (Архангельск) і «Горьковская коммуна» запаўняюць свае старонкі пасрэдным матэрыялам штатных рэдакцыйных работнікаў. Партыйныя і совецкія работнікі, спецыялісты і стаханаўцы, настаўнікі не прыцягваліся да супрацоўніцтва. Усё гэта прывяло да зніжэння ідэйнага ўзроўню «Правды Севера» і «Горьковской коммуны». Тое, што адзначана ў адносінах архангельскай і горкаўскай газет, адносіцца да многіх нашых газет. Значыць, усямернае пашырэнне і ўмацаванне сваіх сувязей з масамі працоўных і прыцягненне новых аўтарскіх кадраў, у прыватнасці з растучых рабочых і сялянскіх карэспандэнтаў, — прамы абавязак кожнага большэвіцкага органа друку.

Самай вострай і магутнай зброяй партыі з'яўляюцца тыя газеты, якія зрабілі ўсе вывады з працэсаў японa-германа-трацкісцкіх агентаў, навучыліся распазнаваць ворагаў народу, выхоўваць сваіх чытачоў у духу сапраўды рэволюцыйнай пільнасці.

У сваёй выкрываўчай дзейнасці многія газеты часта махаюць кулакамі пасля бойкі, калі ворагі народу, шкоднікі ўжо злоўлены, раскрыты. «Лесная промышленность» у адным з апошніх нумароў змясціла заметку «Враги народа в Гослестехиздате». Аб тым, што ў Дзяржтэхлесвыдаце не ўсё добра, гаварылася месяц назад на активе наркамата, два тыдні назад гэта было прадметам спецыяльнага абмеркавання на партыйным сходзе. Цэнтральная газета лясной прамысловасці «сігналізавала» аб даўно вядомых рэчах з вялікім спазненнем, хоць пісьмы аб тым, што не ўсё добра ў Дзяржлестэхвыдаце, гэта-ж газета атрымлівала неаднаразова. Бясклопатнасць, няўвага да сігналаў працоўных у друку яшчэ не зжыты.

Надыходзіць Дзень друку — дваццаціпяцігоддзе «Правды», створанай настаўнікамі нашай партыі Леніным і Сталіным. Гэта — значная падзея. Гэту веху на шляху большэвіцкага друку трэба адзначыць так, каб кожны працоўны даведаўся аб каласальнай барацьбе, якую правяла партыя большэвікоў за стварэнне масавага рабочага, комуністычнага друку. У гэты дзень трэба расказаць працоўным аб тым, як партыя Леніна — Сталіна вучыць выкарыстоўваць друк для справы комунізма. Няхай мільёны чытачоў рэзка і справядліва крытыкуюць нашы газеты.

Абавязак работніка друку ўсямерна заахвочваць гэту крытыку; рабіць з яе для сваёй далейшай работы ўсе вывады.

Барацьба за ажыццяўленне рашэнняў Пленума Цэнтральнага Камітэта партыі патрабуе ад нашага друку такой высокай якасці ўсёй прапагандысцкай, агітацыйнай і арганізацыйнай работы, якой яна не ведала ў апошнія гады. Ад таго, як партыйныя арганізацыі будуць кіраваць друкам, залежыць паспяховае вырашэнне грандыёзных задач, якія паставіла перад нашай прэсай партыя Леніна — Сталіна і якія большэвіцкі друк абавязан паспяхова вырашыць.

„Правда“

У апошнюю гадзіну

Упартыя баі на поўдзень ад Більбао

БІЛЬБАО (сталіца Баскскай аўтаномнай вобласці). 25 красавіка (БЕЛТА). На біскайскім фронце мяцежнікі, атрымаўшы новыя падмацаванні, пры падтрыманні авіяцыі, матарызаваных часцей і артылерыі аднавілі наступленне ў сектарах Флорыо і Эльгева (на паўднёвы ўсход ад Дуранго), імкнучыся заняць дарогу, якая вядзе на Дуранго і Більбао. Мяцежнікі панеслі, аднак, вялікія страты.

Учора авіяцыя мяцежнікаў два разы рабіла налёты на Більбао, бамбардыруючы горад і прыгарадныя паселішчы. Ёсць ахвяры. Матэрыяльная шкода невялікая.

На астурыйскім фронце ў раёне Эскамплеро (на захад ад Овіедо) мяцежнікі імкнуліся атакаваць рэспубліканцаў, але моцным агнём астурыйскіх гарнякоў былі адкінуты на свае зыходныя пазіцыі.

Забастоўка трамвайных рабочых Токіо

ТОКІО (сталіца Японіі). 23 красавіка (БЕЛТА). Да забастоўкі трамвайшчыкаў Токіо, якія змагаюцца за павышэнне заработнай платы на 20 проц., згодна паведамлення газеты «Асахі», далучыліся ўсе неарганізаваныя рабочыя муніцыпальнага трамвая.

Агенцтва Домей Цусін адзначае, што стачка пачалася ва ўсіх 16 трамвайных парках Токіо.

Згодна паведамлення агенцтва Домей Цусін, кіраўнікі стачкі ўступілі ў перагаворы з муніцыпальнымі ўладамі. Перагаворы, паводле слоў агенцтва, пакуль не далі ніякіх вынікаў.

Ліга барацьбы за павышэнне заработнай платы распаўсюдзіла па гораду Токіо некалькі тысяч лістовак, якія растлумачваюць насельніцтву задачы стачкі.

Новы працэс супроць каталіцкіх дзеячоў у Германіі

БЕРЛІН (сталіца Германіі), 24 красавіка. (БЕЛТА). Не паспеў закончыцца працэс кіраўнікоў «саюза каталіцкай моладзі» ў Берліне, як германскі друк прадвяшчае новы працэс супроць каталіцкіх дзеячоў. Газета «Нацыяналь цэйтунг» паведамляе аб вобысках у францысканскім і манастыры ў Фульдзе, дзе знойдзены абшырныя матэрыялы, якія сведчаць нібыта аб «здрадніцкай» дзейнасці каталіцкіх манахаў.

СПРАВЫ ГОМЕЛЬСКАГА ПЕДІНСТЫТУТА

У гомельскім педінстытуце арудвала шайка контррэвалюцыянераў. Як магло здарыцца, што ў дзяржаўнай навучальнай установе на працягу некалькіх год беспакарана праводзіла шкодніцкую работу група ворагаў народу? Яснасць у гэта пытанне ўнёс справаздачна-выбарчы сход партарганізацыі педінстытута. Сход выкрыў да некаторай ступені карэнні шкодніцтва на ідэалагічным фронце.

Нарэшце ўскрываецца сапраўдны палітычны твар Сташэўскага (дырэктар інстытута), твар махровага, неразззброіўшагася нацдэма, заядлага ворага беларускага народу, які, спекулюючы на даверы і скарыстоўваючы страту большэвіцкай пільнасці ў партарганізацыі, на працягу доўгага часу разам з шайкай контррэвалюцыянераў тварыў брудныя, варожыя справы.

Сташэўскі—блізкі сябра вядомага ворага сацыялізма Ігнатоўскага. Ён, Сташэўскі, звязаў сябе з Ігнатоўскім прамым саўдзельніцтвам у контррэвалюцыйных справах. На працягу 15 год —з 1915 і да 1930 г.—Сташэўскі быў агентам Ігнатоўскага. Сваю нацдэмаўскую кар'еру ён пачаў яшчэ да Кастрычніка, у 1915 г. Будучы прапаршчыкам царскай арміі, ён паступіў у настаўніцкі інстытут, арганізатарам і ідэйным кіраўніком якога быў Ігнатоўскі.

Як вядома, у 1918 г. у гор. Яраслаўлі эсэрам Б. Савінкавым і нацдэмам Ігнатоўскім быў арганізаван эсэраўскі крывавы мяцеж. Сташэўскі ў гэты момант знаходзіцца ў цэнтры гэтай бруднай справы, дапамагаючы свайму настаўніку. У гэтым-жа годзе, напярэдадні выступлення «левых» эсэраў у Маскве, Сташэўскі раптам апынуўся ў... Маскве.

Потым Сташэўскі з'яўляецца ў Менску ў інстытуце, кіруемым тым-жа славутым Ігнатоўскім. Тут-жа ён у 1919 г., у часе белапольскай акупацыі, паспяхова заканчвае сваю «вучобу». На працягу 4 месяцаў бязвыезна знаходзіцца ў Менску «без пэўных заняткаў», пражываючы на сродкі ад нейкай падазронай работы. Потым з прыходам совецкай улады, карыстаючыся метадам двурушніцтва, Сташэўскі пралазіць на рад кіруючых работ і ўвесь час падтрымлівае цесную сувязь з Ігнатоўскім.

Пасля выкрыцця контррэвалюцыянера Ігнатоўскага, як агента фашызма, у 1930 г., Сташэўскі апынуўся на пасадзе дырэктара Гомельскага педінстытута. На новым участку ён праводзіць сваю шкодніцкую работу з такой-жа энергіяй, карыстаючыся блізарукасцю прастафіль і ўгодніцтвам падхалімаў.

Сташэўскі з усіх куткоў Совецкага Саюза вярбуе для сябе адпетых ворагаў совецкай улады. На яго заклік у педінстытуце аказаліся выкрытыя зараз ворагі — Ефімаў, Бялягу, Масайлаў, Карчэўская, якія былі членамі шкодніцкай групы на ідэалагічным фронце. Гэта — трацкісты і нацдэмы і іншае ахвосце контррэвалюцыі, якое прыкрывалася мундзірам прафесара або навуковага работніка. Што-ж рабіла партыйная арганізацыя?

Доўгі час сакратаром парткома педінстытута працаваў выконваючы зараз абавязкі загадчыка аднаго з аддзелаў Наркомасветы БССР нейкі Фрыдман. Апошні не толькі не рэагаваў на сігналы студэнцкай масы аб падазроных паводзінах Сташэўскага і яго сяброў, але ўсяляк затыкаў рот крытыкам. За сваю дабрату Фрыдман ад Сташэўскага атрымаў не адну прывілею. Фрыдман, будучы па сутнасці недавучкай, скончыў інстытут на «выдатна».

На месца «выдатніка» Фрыдмана, які благаразумна рэтыраваўся з інстытута, сакратаром парткома стаў т. Шапір. Ён таксама падхалімнічаў дырэктару, не заўважаў контррэвалюцыйнай дзейнасці, быў глухі і нямы да трывожных сігналаў.

Справы гомельскага педінстытута праліваюць святло на становішча работы і ў Наркомасветы БССР.

П. ЧЫКУН.

ПАЛІТЫЧНЫЯ БАНКРОТЫ

ДОБРУШ. (Спец. кар. «Звязды»). Закончыў сваю работу раённы сход партарганізацыі Добрушскага раёна.

У спрэчках па справаздачнаму дакладу сакратара РК т. Бангайціса выступіў 61 чалавек. Нельга сказаць, што ўсе спрэчкі насілі прынцыповы большэвіцкі характар і партыйную непрымірымасць да шматлікіх недахопаў і палітычных памылак, якія былі дапушчаны кіраўніцтвам Добрушскага РК КП(б)Б.

На сходзе былі ўскрыты абураючыя факты з дзейнасці РК КП(б)Б. Першы сакратар РК тав. Бангайціс адсіджваўся ў сваім габінеце, канчаткова адарваўся ад партыйнай і рабоча-калгаснай масы. За два гады работы ў Добрушы Бангайціс быў на буйнейшым прадпрыемстве рэспублікі — папяровай фабрыцы «Герой працы» 3—4 разы. А на гэтай фабрыцы сканцэнтравана каля паловы комуністаў усее партарганізацыі. Рэдка бываў Бангайціс і на раёне. Многія комуністы да гэтага часу не ведалі, хто ? іх сакратар райкома партыі. Бангайціс зацiскаў крытыку.

Яшчэ ніжэй паў другі сакратар райкома КП(б)Б Паўловіч. Адміністраванне, заціск самакрытыкі, грубасць — характэрныя рысы Паўловіча. Ён дайшоў да таго, што нават і на гэтым раённым партсходзе спрабаваў парушыць партыйную дэмакратыю і недарма партыйным сходам ён выведзен з прэзідыума схода. Партсход прызнаў работу райкома нездавальняючай і даў адвод Бангайцісу ў склад новага райкома.

Новы райком выбран з 17 чалавек, з якіх палова новых членаў — радавыя комуністы з рабочых і калгаснікаў. Сакратарамі райкома выбраны тт. Марцішкевіч і Бухцілаў.

П.

ВЫКОНВАЦЬ ПАТРАБАВАННІ КОМУНІСТАЎ

Тры дні цягнуўся справаздачна-выбарчы сход партыйнай арганізацыі вайсковай часці, дзе сакратарам партбюро т. Гелер. У першую чаргу сход заслухаў начпалітаддзела—дывізійнага камісара т. Смірнова аб дакладзе таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б). Потым зрабіў справаздачу сакратар партбюро.

Справаздача т. Гелера была пабудавана недастаткова канкрэтна і самакрытычна. У ёй не была як след разгорнута крытыка недахопаў. Было імкненне абыйсці, згладзіць вострыя куты. Па дакладу разгарнуліся з небывалай дагэтуль актыўнасцю спрэчкі.

Трэба сказаць, што як у справаздачным дакладзе, так і ў выступленнях асобных комуністаў слаба былі закрануты пытанні большэвіцкага выхавання комуністаў і комсамольцаў, пытанні павышэння класавай пільнасці, работы сярод жанчын — жонак начсастава і т. д.

Сход прызнаў работу партбюро слабай. У сваім рашэнні ён абавязаў бюро ў далейшай рабоце трымацца бліжэй да партыйнай масы, жывей і больш чула прыслухоўвацца да іх голасу, выконваць больш жвава іх патрабаванні.

Большасцю галасоў пры закрытым (тайным) галасаванні ў склад новага бюро абраны тт. Гелер, Гур'ян, Смолкін, Бандзюк і Батурын. На адбыўшымся пасля схода пасяджэнні новага складу бюро, тайным галасаваннем адказным сакратаром партбюро абран тав. Гелер.

С ЖУРАЎЛЁЎ.

ХТО-Ж ПАМЫЛЯЕЦЦА?

22 красавіка 1937 г. у «Палескай праўдзе» апублікавана заметка пад загалоўкам «Хто-ж блытае?».

У гэтай заметцы нейкі, скрыўшыйся пад псеўданімам Суі, крытыкуе заметку «Звязды», апублікаваную 21 красавіка пад загалоўкам «Папенш блытаніны».

Аб чым-жа пісалася ў гэтай заметцы? У ёй асвятлялася простае пытанне, ці можа таварыш, кандыдатура якога высунута ў склад парткома, быць выбраным членам шчотнай камісіі. Газета адказвала на гэта пытанне так: «У шчотную камісію выбіраюцца члены партыі, больш аўтарытэтныя ў арганізацыі. Таму нельга выключаць магчымасці, што таварышы, высунутыя ў спіс кандыдатур для тайнага галасавання ў склад партыйных органаў, могуць быць выбраны і ў склад шчотнай камісіі. Ніякага парушэння інструкцыі ЦК ВКП(б) аб арганізацыі выбараў у партарганізацыі тут няма».

Гэты тэзіс і выклікаў супярэчанне ў ананімнага аўтара з «Палескай праўды». Чаму-ж ён, а разам з ім і газета супярэчаць?

Справа раскрываецца проста. «Палеская праўда» лічыць, што там, дзе ў члены шчотнай камісіі выбіраюцца кандыдатуры, высунутыя ў склад членаў або кандыдатаў парткома, адбываецца, быццам, парушэнне ўказанняў ЦК ВКП(б) аб выбарах.

Чаму-ж яны лічаць гэта парушэннем інструкцыі? Таму, бачыце, што высунутыя ў склад парткома таварышы, у выпадку іх абрання ў шчотную камісію, самі будуць падлічваць галасы за свае кандыдатуры, што ў гэтым выпадку, быццам-бы, парушаецца прынцып тайнага галасавання.

Ці правільна гэта супярэчанне па сутнасці? Не, яно не мае ніякай падставы. На самой справе, ці-ж член шчотнай камісіі даведаецца па спісах, хто галасаваў за яго і хто галасаваў супроць?

Калі патрабаванні, высунутыя ЦК ВКП(б), выконваюцца — спісы нічым не адрозніваюцца друг ад друга, не маюць памарак і паметак, выкрэсліваюцца кандыдатуры аднолькавымі алоўкамі або чарніламі, — то прынцып тайнага галасавання не парушаецца. А калі так, то якая-ж ёсць падстава забараніць сходу выбіраць у шчотную камісію таго, каго ён хоча?

Як-жа на гэта пытанне адказвае пісьмо ЦК ВКП(б)? Вядома, што аб шчотнай камісіі гаворыцца ў пункце 7 пісьма ЦК ВКП(б). Прыводзем яго.

«7) Перад правядзеннем выбараў партыйных органаў для падліку вынікаў галасавання, партыйная канферэнцыя (партыйны сход) выбірае шчотную камісію ў колькасці, устанаўліваемай канферэнцыяй (сходам)».

Як бачыце, сказана ясна. Ва ўказаннях ЦК ВКП(б) нікому з членаў схода не забараняецца быць выбраным у склад шчотнай камісіі і сходу не забараняецца выбіраць тых членаў партарганізацыі, якіх яна лічыць дастойнымі для выканання гэтага даручэння.

Ці не ясна, таварышы з «Палескай праўды», што Суі наблытаў?

Ці не ясна, што, абараняючы свой прынцып, таварышы з «Палескай праўды» папіраюць і правы членаў партыі і правы партыйнага схода?

ПАРТОРГ ПОЎРАЗ ЗРЫВАЕ ПАЛІТЗАНЯТКІ

(Пісьмо калгасніка)

У калгасе «Іскра Ільіча», Шарпілаўскага сельсовета, Лоеўскага раёна, адзін раз у пяцідзёнку па плану намечана праводзіць палітзаняткі. Аднак парторг тав. Поўраз не лічыцца з планам і заняткі наогул не праводзіць.

Не ведаюць калгаснікі і самаго парторга тав. Поўраза, паколькі ён мала калі бывае на тэрыторыі калгаса.

У райкоме, магчыма, лічаць, што Поўраз добра наладзіў палітычна-масавую работу і не правяраюць, што ён робіць як парторг.

ПАНЮШЭНКА.

Да пастаноўкі п'есы «Шчорс» у Харкаўскім Дзяржаўным тэатры рускай драмы. НА ЗДЫМКУ: сцэна з восьмай карціны трэцяга акта «Штаб Шчорса». У ролі Шчорса — артыст А. С. Краснапольскі (у цэнтры), у ролі бацькі Бажэнка — заслужаны артыст рэспублікі А. Г. Крамаў (злева на пярэднім плане), у ролі Фрумы — артыстка Котлер (справа ад Шчорса). Фото Я. Сапожнікава.

За рубяжом

МАНЕЎРЫ ПОЛЬСКАЙ ДЫПЛАМАТЫІ У РУМЫНІІ

Паездка польскага міністра замежных спраў Бека ў сталіцу Румыніі — Бухарэст з'яўляецца адным са звенняў у ланцугу мерапрыемстваў па арганізацыі антысовецкага блока, па ўзрыву сістэмы калектыўнай бяспаснасці.

Польскі друк у сувязі з паездкай Бека разгарнуў шалёную антысовецкую кампанію, якая выкрывае сапраўдныя мэты падарожжа комівояжэра германскага фашызма палкоўніка Бека. Паінфармаваная кракаўская газета «Кур'ер подзенны» разглядае візіт палкоўніка Бека, як значную падзею ў жыцці дзяржаў, размешчаных на берагах Балтыйскага і Чорнага мораў. Вялікае значэнне паездкі падкрэслівае таксама орган польскай ваеншчыны — «Польска збройна».

Варшаўскі карэспандэнт англійскай ліберальнай газеты «Манчэстэр гардыян» піша, што Бек будзе абмяркоўваць з румынскімі дзяржаўнымі дзеячамі пытанне аб пазіцыі Польшчы і Румыніі ў адносінах да СССР і Чэхаславакіі, у прыватнасці будзе абмяркоўвацца праект стварэння «ўзаемнага блока».

Ідэя гэтага блока наступная: Польшча, Румынія і рад прыбалтыйскіх краін, у выпадку вайны паміж Германіяй і СССР, захоўваюць нейтралітэт і ствараюць «нейтральную» сцяну ад Балтыйскага да Чорнага мора. Якая мэта гэтага «ўзаемнага» блока? Пад шырмай «нейтралітэта» Бек імкнецца працягнуць чыста ваенную мэту — прадаставіць усю граніцу ад Балтыйскага да Чорнага мора Германіі ў крэдыт для вайны супроць Совецкага Саюза.

Аставацца нейтральным у сучасных умовах значыць абяззброіцца, не перашкаджаць планам фашысцкіх падпальшчыкаў вайны.

Недарма германскі друк вітае паездку Бека ў Бухарэст і падкрэслівае, што Бек сваім візітам праследуе далейшае зруйнаванне Малой Антанты і ізаляцыю Чэхаславакіі.

Французскія газеты адзначаюць, што польская дыпламатыя ўвесь час імкнецца стварыць кардон нейтральных дзяржаў уздоўж совецкай граніцы.

У часе свайго візіта ў Бухарэст, Бек будзе дамагацца таксама хутчэйшага падпісання італа-румынскага пагаднення, г. зн. дагавору, падобнага італа-югаслаўскаму, накіраванага на падрыў сістэмы калектыўнай бяспаснасці ў паўднёва-усходняй Еўропе.

Венгерскія германафільскія газеты выказваюць надзею, што Румынія, па прыкладу Польшчы і Югаславіі, адмовіцца ад аднабаковай французскай арыентацыі і з'явіцца адным з састаўных звенняў восі Берлін—Рым.

Такім чынам, польская дыпламатыя старанна служыць небяспечнай справе сколачвання блока падпальшчыкаў вайны, справе зрыву калектыўнай бяспаснасці.

Драпежніцкія кіпцюры, закаваныя ў броню, занесены над мірам і бяспаснасцю народаў.

„Ордр“ аб паездцы Бека ў Бухарэст

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 23 красавіка. (БЕЛТА). Эміль Бюрэ піша ў правай газеце «Ордр», што, як ён даўно ўказваў, Польшча ў абмен на французскія грошы дала толькі добрыя словы. Цяпер гэта пацвярджаецца.

«Звычайны камісіянер Гітлера — Бек, які, натуральна, усё больш і больш пераходзіць на службу да Мусаліні, паколькі Рым (Італія) усюды дзейнічае сумесна з Берлінам (Германія), зараз знаходзіцца ў Бухарэсце (сталіца Румыніі). Ніхто не можа сумнявацца ў мэце яго паездкі. Ён папрабуе пажынаць плады антыфранцузскай палітыкі, якую вёў яго прадстаўнік Арцішаўскі ў румынскай сталіцы». Пасля ад'езду Бека, — піша Бюрэ, — румынскі міністр замежных спраў, палажыўшы руку на сэрца, будзе прысягаць, што Румынія астаецца вернай сваёй традыцыйнай палітыцы, але верыць гэтаму на слова нельга. Няхай Румынія, якая падвоіла размеры сваёй тэрыторыі толькі дзякуючы перамозе саюзнікаў, не забывае аб гэтым.

У заключэнне Бюрэ заяўляе, што Англія і Францыя павінны зрабіць сумесную дэкларацыю аб тым, што яны будуць абараняць мір на Ўсходзе таксама, як на Захадзе.

ІТАЛА-АЎСТРЫЙСКІЯ ПЕРАГАВОРЫ

РЫМ (сталіца Італіі), 24 красавіка. (БЕЛТА). Як перадае агенцтва Стэфані, у рэзультаце італа-аўстрыйскіх перагавораў, апублікавана афіцыяльнае паведамленне, у якім гаворыцца, што ў часе гутарак главы італьянскага ўрада Мусаліні з главой аўстрыйскага ўрада Шушнігам у Венецыі «былі разгледжаны як пытанне аб узаемаадносінах Італіі і Аўстрыі з іншымі дзяржавамі, так і пытанні, якія непасрэдна цікавяць абедзве дзяржавы. Мусаліні і Шушніг з задавальненнем канстатавалі агульнасць пунктаў гледжання паміж абодвума ўрадамі і пацвердзілі ў сувязі з гэтым прынцыпы, на якіх базіруюцца іх прыязныя ўзаемаадносіны».

Паводле слоў паведамлення, было выказана перакананне ў тым, што ўрэгуляванне агульнага становішча ў Дунайскім басейне не можа быць ажыццёўлена без актыўнага ўдзелу Германіі. Абодва ўрады выказалі таксама сваё перакананне ў тым, што пагадненні, заключаныя ў мінулым годзе Аўстрыяй і Італіяй з Германіяй, і нядаўна заключаны італа-югаслаўскі дагавор здольны гарантаваць спрыяльнае становішча ў Цэнтральнай Еўропе.

Агенты германскага фашызма ў Аўстрыі

ВЕНА (сталіца Аўстрыі), 24 красавіка. (БЕЛТА). Згодна афіцыяльнага паведамлення, аўстрыйская палітычная паліцыя раскрыла ўчора ў Вене цэнтральнае бюро аўстрыйскіх гітлераўцаў. Канфіскаваны вялікая колькасць прапагандысцкай літаратуры і вялікая сума грошай для правядзення фашысцкіх кампаній. Паліцыя арыштавала пры гэтым шмат гітлераўскіх актывістаў. Сярод арыштаваных ёсць і такія, якія ў мінулым ужо адбывалі пакаранне за падрыўную дзейнасць і былі амніставаны.

Марксізм эпохі імперыялізма і пролетарскай рэвалюцыі

Сёння мы адзначаем дваццацігоддзе выдання бессмяротнай работы В. І. Леніна «Імперыялізм, як вышэйшая стадыя капіталізма». Публікуемы матэрыял мае мэтай дапамагчы нашым партыйным кадрам у іх рабоце па авалоданню большэвізмам.

Вучэнне аб імперыялізме займае асаблівае месца ў тэарэтычнай скарбніцы ленінізма. «Ленінізм ёсць марксізм эпохі імперыялізма і пролетарскай рэвалюцыі. Дакладней: ленінізм ёсць тэорыя і тактыка пролетарскай рэвалюцыі наогул, тэорыя і тактыка дыктатуры пролетарыята ў асаблівасці». Так гаворыць класічнае вызначэнне ленінізма, данае таварышом Сталіным.

Важакі Другога Інтэрнацыянала — «соцыялісты» на словах, лакеі буржуазіі на справе — скажалі і апашлялі марксізм. Самае рэвалюцыйнае вучэнне з усіх калі-небудзь існаваўшых яны прабавалі ператварыць у мумію, не здольную да далейшага развіцця.

Ленін высока ўзняў сцяг жывога, творчага, дзейснага марксізма. Пад гэтым сцягам ён наносіў бязлітасныя ўдары дагматыкам і рутынерам, выхалашчваўшым з марксізма яго жывую душу, яго рэвалюцыйны метад. Ленін заўсёды помніў указанне Маркса аб тым, што марксізм — не догма, а кіраўніцтва да дзеяння. Але дзейнічаць рабочаму класу прыходзіцца ў змяняючайся гістарычнай абстаноўцы. Веліч Леніна, як геніяльнага прадаўжацеля Маркса і Энгельса, у тым, што ён здолеў абагуліць гіганцкі вопыт рабочага руху і ўсебакова распрацаваць тэорыю і тактыку пролетарскай рэвалюцыі ва ўмовах новай гістарычнай эпохі.

Ленін быў адзіным з соцыялістаў, даўшым марксісцкі аналіз імперыялізма, як вышэйшай і апошняй фазы ў развіцці буржуазнага ладу. Гэта фаза ставіць непасрэдна ў парадак дня соцыялістычную рэвалюцыю пролетарыята. Яна высоўвае перад рабочым класам задачы непасрэднай барацьбы за ўладу, за ўстанаўленне сваёй дыктатуры.

Вучэнне Леніна аб імперыялізме нарадзілася ў гады сусветнай вайны, калі крывавыя рубяжы франтоў рассеклі жывое цела чалавецтва. Ленін агаліў самыя скрытыя пружыны вайны. Ён паказаў, што яе корні гняздзяцца ў самой сутнасці новай фазы развіцця капіталізма. Адхіліць назаўсёды войны можна толькі пакончыўшы з капіталізмам, — такі вывад з ленінскага аналіза імперыялізма. Прайшоўшыя дваццаць год пацвердзілі гэты вывад безлічнымі фактамі.

Ленінская тэорыя імперыялізма выкоўвалася ў бязлітаснай барацьбе з соцыял-прахвостамі з лагера Другога Інтэрнацыянала, утаптаўшымі ў кроў і гразь сцяг міжнароднага соцыялізма. Работа Леніна ўсім сваім астрыём накіравана ў першую чаргу супроць самай гнуснай рознавіднасці апартунізма — каўцкіянства, у смуродным балоце якога ў тыя гады цаяснічаў Іуда-Троцкі, барахталіся Бухарын і Пятакоў.

У краіне, якая з'яўлялася вузлавым пунктам супярэчнасцей імперыялістычнай эпохі, большэвіцкая партыя, створаная і кіруемая Леніным і Сталіным, высока ўзняла сцяг рэвалюцыйнага соцыялізма, вядучы непрымірымую барацьбу супроць усіх форм і відаў апартуністычнага прасмыкацельства перад буржуазіяй. Толькі на базе гіганцкага вопыту рэвалюцыйнай барацьбы, які мела партыя большэвікоў, маглі быць раскрыты да канца найглыбейшыя супярэчанні новай эпохі.

Ленін паказаў, што «імперыялізм ёсць канун соцыяльнай рэвалюцыі». Ён усебакова распрацаваў пытанне аб саюзніках рабочага класа, аб рэзервах пролетарскай рэвалюцыі. Як прыцягнуць на бок пролетарскага авангарда цяжкую сялянскую пяхоту, як забяспечыць падтрыманне соцыялістычнай рэвалюцыі з боку мільённых мас, стогнучых пад нацыянальным і каланіяльным гнётам, — гэтыя пытанні вырашаліся Леніным у гады вайны, напярэдадні рэвалюцыі ў рашучай барацьбе супроць Бухарына і Пятакова.

«Імперыялізм ёсць эпоха прыгнечання нацый на новай гістарычнай аснове», — пісаў Ленін у канцы 1915 г. у выдатным дакуменце, публікуемым сёння ў «Праўдзе». Ён падкрэсліваў усю «надзённасць пытання», кідаючы прамым і ўскосным абаронцам нацыянальнага гнёту вогненыя словы: «марксізм не=струвізм, не апраўданне і абарона гвалту над нацыямі, а рэвалюцыйная барацьба за соцыялізм, аб'яднанне рабочых розных нацый, **брацтва** іх».

Падобна ўзышоўшаму сонцу, ленінскае вучэнне аб імперыялізме азарыла яркім святлом карціну загніваючага, паразітычнага, паміраючага капіталізма і паказала рабочаму класу шлях да яго канчатковай мэты ў новых умовах класавай барацьбы. Цэнтральны пункт ленінскай тэорыі імперыялізма — закон нераўнамернасці эканамічнага і палітычнага развіцця капіталізма ў эпоху імперыялізма — паслужыў асновай для геніяльнага вываду Леніна аб магчымасці перамогі соцыялізма ў адной краіне.

Гэты вывад гіганцкага, сусветна-гістарычнага маштаба быў зроблен Леніным у 1915 годзе ў бязлітаснай барацьбе супроць Іудушкі-Троцкага, тагочаснага меншавіка-каўцкіянца, цяперашняга главара разбойніцкай банды японa-нямецкіх фашысцкіх шпіёнаў, шкоднікаў і забойцаў. Ленінскае палажэнне аб магчымасці перамогі соцыялізма ў адной, асобна ўзятай, краіне наша партыя, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, зрабіла сваім свяшчэнным баявым сцягам. Вучэнне аб магчымасці перамогі соцыялізма ў адной краіне — велізарнейшае дасягненне ленінізма, як далейшага і вышэйшага развіцця несмяротнага вучэння Маркса і Энгельса.

Большэвіцкая партыя, пад кіраўніцтвам свайго Цэнтральнага Камітэта на чале з таварышом Сталіным адстаяла чыстату ленінізма ў безлічных баях з ворагамі, яна адбіла контррэвалюцыйныя атакі трацкістаў-зіноўеўцаў і правых адшчапенцаў. Магчымасць пабудовы соцыялізма ў адной краіне ператварылася ў рэчаіснасць, яна праведзена ў жыццё на нашай вялікай радзіме. Рашэнні партыйных з'ездаў і канферэнцый, працы таварыша Сталіна даюць далейшае развіццё марксізма-ленінізма ва ўмовах новай гістарычнай паласы.

«Мы не адкідваем лозунгі буржуазна-дэмакратычныя, а паслядоўней, паўней, больш рашуча праводзім **дэмакратычнае** ў іх», — пісаў Ленін у публікуемым сёння дакуменце. Як злабадзённа гучаць гэтыя словы зараз, калі краіна перамогшага соцыялізма стаіць сярод мутных хваляў рэакцыі і мракабесся непахісным аплотам сапраўднай свабоды, самай паслядоўнай дэмакратыі!

Вялікая соцыялістычная рэвалюцыя вырвала з-пад жалезнай пяты фінансавага капітала велізарную краіну. Свет раскалоўся на два лагеры. Капіталізм перастаў быць адзінай сістэмай грамадства, поруч з ім узнікла і пераможна развіваецца новая, соцыялістычная сістэма. Эпоха агульнага крызіса капіталізма даводзіць да крайняй ступені напружанасці ўсе супярэчнасці імперыялізма, абвастрае яго тэндэнцыі смерці і разбурэння, ускрытыя Леніным. Імперыялізм неаддзялім ад гвалту, гнёту, рэакцыі,—указваў Ленін. Фашысцкае мракабесее і ізуверства пакідае далёка ззаду ўсе прыклады дзікага разгулу рэакцыі, вядомыя гісторыі.

Ленін паказаў, што маладыя драпежнікі імперыялізма — у першую чаргу Германія і Японія — адрозніваюцца асобнай агрэсіўнасцю, асабліва разбойніцкімі метадамі грабяжу. Германскі фашызм разам са сваім італьянскім саюзнікам і японская ваеншчына ў наш час складаюць два ачагі ваеннай небяспекі, дзе несупынна тлее агонь, які пагражае ў любы момант разгарэцца ў пажар новай сусветнай вайны.

Соцыялізм перамог у нашай краіне. Але яна акружана драпежнікамі імперыялізма, якія пасылаюць у нашы прэдзелы сваю гнусную агентуру. Сапраўднай знаходкай для фашызма з'яўляюцца трацкісцкія мярзотнікі і іх саюзнікі — правыя адшчапенцы. Каб быць ва ўсеўзбраенні супроць ворагаў, нашы кадры павінны авалодаць большэвізмам. Палітычнае выхаванне кадраў патрабуе ў першую чаргу авалодання тэарэтычнай скарбніцай прац Леніна — Сталіна.

„Правда“

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 24 красавіка. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Гавас, учора ў поўдзень на фронце ракі Харамы (на паўднёвы ўсход ад Мадрыда), мяцежнікі павялі энергічную атаку на рэспубліканскія пазіцыі ў Мараньосе, Тахунья і Пералес дэль Рыо. Часці мяцежнікаў, наперадзе якіх ішлі танкі, адначасова пачалі наступленне на ўсіх трох сектарах. Пасля двухгадзіннага бою рэспубліканскім войскам удалося адбіць усе непрыяцельскія атакі і ў сваю чаргу перайсці ў контрнаступленне. Мяцежнікі адступілі ў беспарадку.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 24 красавіка. (БЕЛТА). Згодна вестак агенцтва Эспань, на працягу апошніх двух тыдняў рэспубліканская авіяцыя скінула на пазіцыі мяцежнікаў 30 мільёнаў лістовак. Сярод гэтых лістовак, напісаных на іспанскай, партугальскай, арабскай, італьянскай і нямецкай мовах, было 5 тыс. экз., якія прыводзяць апошні дэкрэт іспанскага ўрада, у якім гарантуецца кожнаму салдату ці афіцэру мяцежнікаў, перайшоўшаму да рэспубліканцаў, захаванне яго пасады ў арміі, гарантуецца поўнасцю яго грамадзянскія правы і адпаведны заработак.

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 25 красавіка. (БЕЛТА). Агенцтва Гавас перадае афіцыяльнае паведамленне, у якім гаворыцца, што на біскайскім фронце авіяцыя мяцежнікаў бамбардыравала сектары Эйбар, Маркіна і Лекейтыо. У раёнах Элорыо і Эльгета (на паўднёвы ўсход ад Більбао) мяцежнікі па-ранейшаму аказваюць моцны націск на пазіцыі рэспубліканцаў. Рэспубліканцамі ўсе атакі адбіты.

Камандванне рэспубліканскай авіяцыі на паўночным фронце апублікавала паведамленне, у якім гаворыцца:

«У 15 гадзін 45 мінут дзве рэспубліканскія эскадрыллі зрабілі палёт над сектарамі Элорыо і Эльгета, дзе яны прымусілі ўпякаць 20 фашысцкіх самалётаў, якія накіроўваліся ў г. Сан-Себастыян. Адзін фашысцкі самалёт быў збіт і, абняты полымем, упаў у размяшчэнні мяцежнікаў. У 16 гадзін разведчы атрад рэспубліканскіх знішчальнікаў, робячы палёт над Більбао, заўважыў 9 фашысцкіх бамбардыроўшчыкаў і некалькі суправаджаўшых іх знішчальнікаў. Завязаўся паветраны бой. Праз 20 мінут пасля пачатку бою фашысцкі знішчальнік маркі «Гейнкель» і другі самалёт невядомай маркі былі збіты. Рэспубліканская авіяцыя страціла на працягу ўсяго дня адзін самалёт».

ПРЫЁМ тав. КАРАХАНА ТУРЭЦКІМ ПРЭЗІДЭНТАМ

АНКАРА (сталіца Турцыі), 24 красавіка. (БЕЛТА). Прэзідэнт Турцыі Кемаль Атацюрк у прысутнасці міністра замежных спраў Араса прыняў учора паўпрэда СССР у Турцыі Карахана, асабіста ўручыўшага яму свае адзыўныя граматы.

Гутарка Кемаля Атацюрка з Караханам цягнулася каля гадзіны і насіла вельмі сардэчны характар.

Новы сплаў для лятальных апаратаў

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 19 красавіка. (БЕЛТА). Навуковыя супрацоўнікі металургічнай секцыі англійскай нацыянальнай фізічнай лабараторыі ў Тэдынгтоне саставілі дзве серыі новых лёгкіх сплаваў магнія. Паводле слоў газеты «Дэйлі тэлеграф», ужыванне іх будзе мець велізарнае значэнне ў вытворчасці лятальных апаратаў. Аб адкрыцці гэтых сплаваў апублікавана паведамленне ў штогоднай справаздачы лабараторыі.

Сплавы магнія лягчэйшыя, чым сплавы алюмінія, але яны маюць адзін недахоп— слабую сілу супраціўлення. Гэта было галоўнай перашкодай да іх шырокага скарыстання.

У справаздачы гаворыцца, што сплавы, якія належаць да адной з гэтых серый і змяшчаюць магній з нязначнай доляй алюмінія, серабра і іншых металаў, маюць большую сілу супраціўлення ва ўмовах нармальнай тэмпературы і значна лягчэйшыя, чым добры алюмініевы сплаў.

Сплавы, якія належаць да другой серыі і змяшчаюць цэрый (рэдкі метал) і нязначную долю іншых металаў, захоўваюць сваю сілу супраціўлення пры высокіх тэмпературах лепш, чым лёгкія сплавы, якія ўжываліся раней.

ЯКАСЦЬ СЯУБЫ—РАШАЮЧАЯ УМОВА БАРАЦЬБЫ ЗА СТАЛІНСКІ УРАДЖАІ

СЕЯЛКІ ПРАСТОЙВАЮЦЬ

У Камарынскім раёне разгарнулася масавая сяўба яравых. Пасеяна ўжо звыш 1000 гектараў і выключна ўручную, у той час, калі сеялкі прастойваюць. У калгасе «Чырвоны дабраволец» Струкачоўскага сельсовета ёсць дзве сеялкі, але ні адна з іх не працуе. Старшыня калгаса Нікіценка радковую сяўбу ігнаруе, даказвае, што ўручную сеяць хутчэй.

Для бесперабойнай работы трактароў усе неабходныя ўмовы не створаны. У калгасе «Чырвоны бор» жаночай трактарнай брыгадзе адвялі нізкія ўчасткі, на якіх трактары не могуць працаваць.

І. КАВАЛЁЎ.

ЗА ЯКАСЦЮ НІХТО НЕ ГЛЯДЗІЦЬ

Некаторыя калгасы Свяцілавіцкага раёна закончылі ўжо сяўбу зернавых культур. Напрыклад, у калгасе «Звязда» пасеяна пшаніца, авёс, ячмень. Заканчвае сяўбу зернавых калгас «Зара Комуны».

Але трэба сказаць, што вельмі многія калгасы парушаюць элементарныя правілы агратэхнікі. У калгасе «Завет Ільіча» сеюць непратручаным насеннем. Калгас імя Сцяпана Разіна мае сваю сеялку, а ніводнага гектара не пасеяў радковай сяўбой, усё сеюць уручную.

Такое становішча нікольні не трывожыць ні райземаддзел (загадчык Загорскі), ні аграномаў. Сапраўднай бальшавіцкай барацьбы за сталінскі ўраджай у Свяцілавіцкім раёне няма.

П. ЯЗЕРСКІ.
П. ЖАРЫКАЎ.

СЛЯДЫ ГАСТРАЛЁРСТВА ЎПАЎНАВАЖАНЫХ

Для правядзення масавай работы і арганізацыі стаханаўскага руху на сяўбе Аршанскі райком партыі (сакратар т. Соскін) і райвыканком (старшыня т. Сцяпанаў) паслалі ў сельсоветы ўпаўнаважаных і рашылі, што гэта самы лепшы метад кіраўніцтва сяўбой.

Паколькі ў раёне не прывыклі паважаць крытыку і «крыўдзіць сваіх», многія ўпаўнаважаныя, як Галецкі, Іваноўскі, Есіпчык і інш. рашылі масавай работай і арганізацыяй працы ў калгасах займацца седзячы ў Оршы.

Упаўнаважаны райкома партыі т. Галецкі па тэлефону наказаў сакратару Пугляеўскага сельсовета т. Пятрову склікаць нараду старшынь і брыгадзіраў калгасаў, а сам гэтым часам загадаў шоферу падаць машыну. Старшыня гэтага сельсовета т. Хапееў супярэчыў галавацяпскаму загаду Галецкага, але тут-жа да сельсовета падкаціў сам упаўнаважаны. Зрабіўшы «даклад», упаўнаважаны паехаў дамоў. А тое, што ў калгасах позна выходзяць на работу, дрэнна арганізавана дысцыпліна, — Галецкага зусім не трывожыць.

Упаўнаважаныя райкома і райвыканкома лічаць для сябе нізкім правяраць правільнасць вестак, якія даюць калгасы аб ходзе сяўбы. Калі работнік паргасулжу т. Пінчук выявіў, што многія калгасы даюць Яромкаўскаму сельсовету хлуслівыя весткі аб сяўбе і паведаміў аб гэтым упаўнаважаным тт. Куляшову і Гурко, то апошнія не прынялі ніякіх мер, не спынілі шкоднай практыкі старшынь калгасаў.

У Яромкаўскім сельсовеце калгасы «Чырвоныя ліпкі», «Чырвоныя Яромкавічы», «Зара свабоды» і інш. перапраўлялі зводку ў бок павелічэння на 65 гектараў.

Калгас імя Леніна (старшыня Ревель), Якаўлевіцкага сельсовета, перапраўвіў зводку ў бок павелічэння на 25 гектараў.

Прэзідыум аршанскага райвыканкома 20 красавіка вынес па гэтай справе аднабаковую пастанову, ні словам не ўпамянуўшы аб упаўнаважаных Гурко і Куляшове, якія нясуць аднолькавую адказнасць за сяўбу, як і старшыні калгасаў.

Дм. МАЛЕВІЧ.

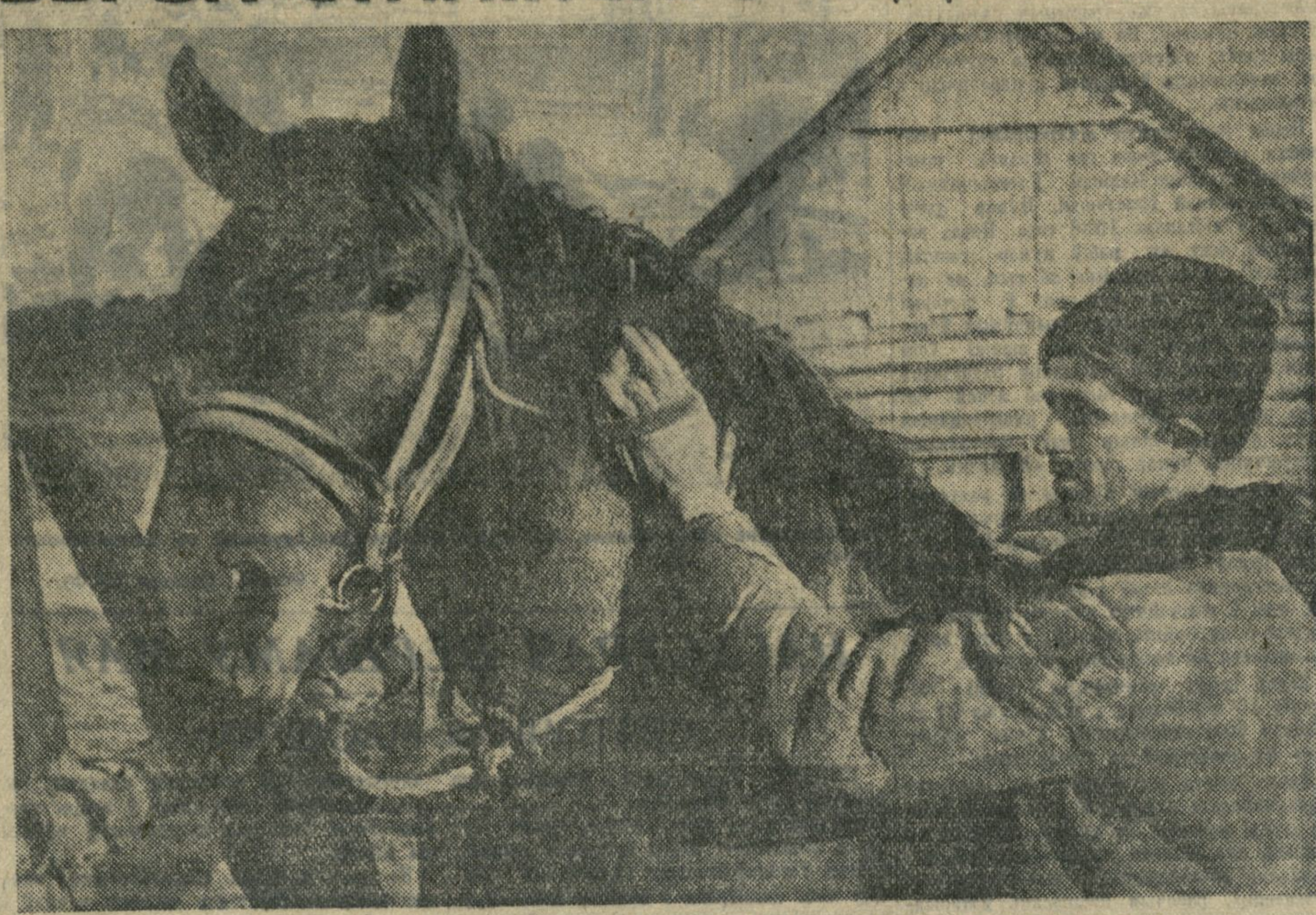

З любоўю дагледае сваіх коней конюх калгаса імя Леніна, Клічаўскага раёна. НА ЗДЫМКУ: чыстка коней.

Фото Я. Салавейчыка.

АБ ІНСПЕКТАРАХ ПА ЯКАСЦІ

Перад сяўбой калгаснікі сельгасарцелі «Гута Пралетарый», Вайнілаўскага сельсовета, Чэрвеньскага раёна, на сваім агульным сходзе выбралі трох інспектароў па якасці: Калтовіча Васіля, Марозіка Кастуся і Коўгана Алеся.

Інспектары адразу прыступілі да работы. Перад выхадам у поле яны праверылі якасць насення, рамонт інвентара, становішча конскай цягавай сілы. Да кожнага каня была падагнана збруя, якую добра адрамантавалі. Насенне мела высокую ўсхожасць і чыстату, інвентар таксама спраўны.

Калі пачалася падрыхтоўка глебы і сяўба, інспектары асаблівую ўвагу звярнулі на якасць работы. У першыя дні аратыя Ганчарык Вінцэсь і Зяневіч Алесь дапускалі аграхі.

— Не псуйце зямлю, бо гэтым вы загубіце наш ураджай, — сказаў старшы інспектар па якасці Калтовіч Васіль.

На ворыва паставілі лепшых, вопытных калгаснікаў. А тым аратым, якія аралі мелка, інспектары кожны дзень давалі заўвагі. Марозік Кастусь паказаў аратаму Зазірану, як лепш пускаць плуг, каб не было аграхаў. З аграхамі і мелкім ворывам павялі рашучую барацьбу.

Быў такі выпадак. Трактарам узаралі 4 гектары пад ячмень. Інспекцыя па якасці прызнала, што ворыва дрэннае. Склалі акт і прапанавалі трактарыстам перарабіць. Гэта з'явілася сур'ёзным папярэджаннем. Трактарысты ўжо больш не дапускалі аграхаў, работу выконвалі па «добра».

Кожны вечар інспектары праходзяць па полі разам са старшынёй калгаса Мажутка і брыгадзірамі і, не адкладваючы ні аднаго дня, прымаюць апрацаваныя або засеяныя ўчасткі. Усе ўтраіх інспектары працуюць у брыгадзе на полі і наглядаюць за работай. У часе перапынкаў, што даюцца для адпачынку коням, Калтовіч Васіль і Коўган Алесь аглядаюць збрую, інвентар, гутараць з калгаснікамі. А Марозіка Кастуся можна заўсёды ўбачыць у калгасным свірне, дзе пратручваецца насенне. Усюды інспекцыя наглядае за работай, мабілізуе калгаснікаў на барацьбу за сталінскі ўраджай.

Але інспектары па якасці скардзяцца, што ім ніхто не дапамагае ў рабоце. Часта ў калгас прыязджаюць аграномы райземаддзела і МТС. Гэтымі днямі былі аграномы Шамецька і Каплан. Яны павярхоўна цікавіліся сяўбой, пра якасць нават не запыталі. Гэтыя аграномы нават не палічылі патрэбным пагутарыць з інспектарамі, не дапамаглі ім у рабоце. Ні райземаддзел, ні МТС не хочуць ведаць гэтых людзей, якія змагаюцца за высокі ўраджай.

Толькі гэтым можна вытлумачыць тое, што інспектары па якасці ў большасці калгасаў не працуюць. Інспекцыя калгаса «Гута Пралетарый» амаль адна ў раёне, якая па-сапраўднаму разгарнула сваю работу на сяўбе, але яе вопыт не стаў здабыткам астатніх калгасаў. Аб інспекцыі ніхто не ведае і ніхто не цікавіцца.

У Чэрвеньскім раёне яўна ігнаруюць калгасных інспектароў па якасці. У многіх калгасах яны лічацца толькі на паперы.

Вось чаму якасць сяўбы ў калгасах Чэрвеньшчыны далёка не здавальняючая. Ёсць многа выпадкаў парушэння агратэхнікі. У калгасе сеюць непратручаным насеннем, ігнаруюць сеялкі, дрэнна закладваюць насенне.

У раёне ёсць 11 аграномаў, але ў большасці сваёй яны сядзяць у канцылярыі. Загадчык райземаддзела Капціловіч заяўляе:

— У нас мала аграномаў, мы не ў сілах абслужыць усе калгасы.

Капціловіч забывае аб вялікай колькасці калгасных інспектароў па якасці, якія, пры дапамозе аграномаў, могуць адыграць велізарнейшую ролю ў высокаякасным правядзенні веснавой сяўбы, у барацьбе за высокі ўраджай.

А. ЛОСЬ.

ПОЎНАСЦЮ ВЫКАНАЦЬ ДАГАВОРЫ МТС З КАЛГАСАМІ

Упаўнаважаны Камісіі Партыйнага Кантроля пры ЦК ВКП(б) па БССР зрабіў праверку выканання дагавору, заключанага паміж Слуцкай МТС і калгасамі. Устаноўлена, што дырэктар Слуцкай МТС тав. Куксёнак фармальна-бюракратычна аднёсся да заключэння дагавору з калгасамі Ленінскага сельсовета. Дырэктар МТС не адчытаўся перад калгаснікамі аб праведзенай рабоце ў 1936 годзе, а між тым якасць работ, праведзеных трактарным паркам у 1936 годзе, яўна нездавальняючая. Дагавор на 1937 год не быў абмяркован з калгаснікамі.

У калгасах зусім не скарыстоўваюцца конныя радковыя сеялкі. Чакаючы прыбыцця трактарных сеялак, калгасы затрымліваюць сяўбу, або сеюць уручную.

У калгасе імя Леніна, Ленінскага сельсовета, трактар ЧТЗ з 6 па 15 красавіка не працаваў з прычыны нядобраякаснага рамонту асобных яго частак і прычэпнага інвентару. Такія-ж факты ёсць у Капыльскай і Грэскай МТС Слуцкай акругі.

У сваю чаргу калгас імя Леніна і іншыя калгасы не выканалі дагавораў з МТС у частцы забеспячэння трактароў плугарамі.

У сувязі з гэтымі фактамі бюро Слуцкага акругкома КП(б)Б прыняла пастанову. Указваючы тав. Куксёнку на дапушчаныя ім бюракратычныя адносіны да заключэння дагавораў з калгасамі, акругком абавязаў яго неадкладна выправіць дапушчаныя памылкі. Прапанавана ўсім сакратарам райкомаў Слуцкай акругі тэрмінова праверыць выкананне рашэння СНК БССР і ЦК КП(б)Б аб абавязковай справаздачнасці МТС перад калгасамі за зробленую работу і ці абмеркаваны дагаворы на агульных сходах калгаснікаў.

Акругком абавязаў кіраўніцтва Слуцкага раёна (сакратар РК КП(б)Б т. Жыткоў, старшыня РВК т. Адамчук) устанавіць праз райземаддзел і старшынь калгасаў найстражэйшы кантроль якасці палявых работ. Дырэктары МТС, загадчыкі райза і старшыні калгасаў папярэджаны, што за зрыў радковай сяўбы і за ігнараванне конных радковых сеялак вінаватыя будуць прыцягвацца да суровай адказнасці.

„СПУТНИК АГИТАТОРА"

Выдавецтва ЦК ВКП(б) «Правда» выпусціла восьмы красавіцкі нумар «Спутника агитатора», прысвечаны Першаму мая 1937 года.

У журнале змешчаны падрабязныя матэрыялы аб міжнародным і ўнутраным становішчы Совецкага Саюза.

У артыкуле «Першае мая 1937 года» (матэрыялы для дакладаў і гутарак) падрабязна расказваецца аб тым, што 48-я маёўка будзе праведзена пад знакам далейшага згуртавання адзінага рабочага фронта і народнага антыфашысцкага фронта для адпору фашызму, для абароны свабоды і дэмакратыі, для абароны СССР і прадухілення новага ваеннага ўзрыву, які з кожным днём усё больш нахабна і адкрыта рыхтуюць зарваўшыяся фашысцкія падпальшчыкі вайны.

Увесь гэты артыкул разбіт на пятнаццаць раздзелаў, у якіх разглядаюцца асноўныя супярэчнасці капіталістычных краін, вузлавыя пытанні міжнароднага рабочага руху і адзінага антыфашысцкага фронта, а таксама выкладаюцца вынікі барацьбы СССР за сацыялізм і задачы народнагаспадарчага плана на 1937 год.

У артыкуле асобна адзначаецца подлая роля германа-японскіх фашысцкіх агентаў— трацкістаў у падрыхтоўцы новай сусветнай вайны і зрыве адзінага антыфашысцкага фронта. **«Ва Францыі** — гаворыцца ў артыкуле, — яны вядуць кампанію супроць компартыі і Совецкага Саюза і разам з палкоўнікам дэ ля Рокам і фашыстам Дорыо заклікаюць да разарвання франка-совецкага пакта аб узаемнай дапамозе, да згоды з гітлераўцамі. **У Іспаніі** трацкісты складаюць неадлучную прыналежнасць «пятай калоны»—гэтай прамой агентуры Франко. Выкрытая ў Валенсіі фашысцкая змова выявіла ўдзел у ім трацкіста Эдуарда Гарэ, аднаго з кіраўнікоў мясцовай фашысцкай арганізацыі. **У Барселоне** трацкісты зрабілі замах на сакратара аб'яднанай сацыялістычнай партыі, налёты на рэдакцыі рэспубліканскіх газет. **У Бельгіі** жменька трацкісцкіх здраднікаў вяла падрыўную работу ў часе стачкі гарнякоў у Барынажы і докераў у Антверпенскім парту. Калі ўзяць усіх трацкістаў, рассеяных па розных краінах, то атрымаецца мізэрная кучка, але гэта кучка, якая складаецца з заядлых падонкаў контррэвалюцыі, здольна многа нашкодзіць справе барацьбы з фашызмам і вайной.

Барацьба з гэтай бандай шпіёнаў, дыверсантаў і забойцаў, з гэтымі падлейшымі агентамі фашысцкіх разведак з'яўляецца баявой задачай антыфашыстаў усяго свету, бо **барацьба з фашысцкімі мярзаўцамі складае арганічную частку барацьбы супроць фашызма і вайны».**

Журнал рэкамендуе наступную тэматыку дакладаў да Першага мая: 1) Гісторыя першамайскага свята працоўных; 2) Міжнароднае значэнне перамог сацыялізма ў СССР і ўвядзенне новай Канстытуцыі; 3) Міжнародны пралетарыят у барацьбе за адзіны фронт, супроць фашызма і вайны (Іспанія, Кітай, Францыя, Італія, Японія, Германія); 4) Барацьба іспанскага народу супроць фашызма, за дэмакратычную рэспубліку; 5) Фашызм — злейшы вораг народаў усяго свету (Германія, Італія і Японія); 6) СССР у барацьбе за мір; 7) Разгортванне совецкай дэмакратыі і самакрытыкі і падрыхтоўка выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

Дакладчыкам аб Першым маі 1937 года рэкамендуецца ў сваіх дакладах прадугледзець асвятленне наступных пытанняў: 1) Міжнароднае свята працы і пралетарскай салідарнасці; 2) СССР і міжнародны пралетарыят; 3) Міжнародны пралетарыят, фашызм, вайна; 4) СССР у барацьбе за мір; 5) Новыя перамогі сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР; 6) барацьба супроць ворагаў сацыялізма ў СССР; 7) Да новых перамог.

У журнале апублікаваны цікавы, насычаны фактамі артыкул В. Ершова аб становішчы пралетарыята ў капіталістычных краінах. Аўтар прыводзіць у сваім артыкуле цікавыя статыстычныя даныя аб становішчы рабочага класа ў Злучаных Штатах Амерыкі, Англіі, Францыі, фашысцкай Германіі, фашысцкай Італіі і ваенна-фашысцкай Японіі. Прыведзеныя ім факты і лічбы па галоўнейшых капіталістычных краінах наглядна сведчаць аб вельмі цяжкім становішчы пралетарыята гэтых краін і аб абвастрэнні класавай барацьбы.

«Ва ўсіх фашысцкіх краінах, — гаворыцца ў артыкуле, — у наяўнасці далейшае рэзкае пагоршанне эканамічнага становішча рабочых, не гаворачы ўжо аб поўным іх бяспраўі, аб жорсткім тэрору і прамым фізічным знішчэнні лепшых сыноў рабочага класа. У ЗША, Англіі і ва Францыі становішча асобных груп пралетарыята некалькі палепшылася ў параўнанні з найбольш цяжкімі гадамі эканамічнага крызісу і дэпрэсіі асобнага роду, але, аднак, яго агульнае становішча прадаўжае аставацца вельмі цяжкім».

Аўтар у сваім артыкуле з усёй пераканаўчасцю паказаў, што адзначаемае ў эканамічнай літаратуры паляпшэнне становішча асобных груп пралетарыята ў ЗША, Англіі і ва Францыі ёсць рэзультат стачачнай барацьбы і перамог адзінага народнага фронта. І гэтыя перамогі дасягнуты наперакор велізарнай правакацыйнай, падрыўной рабоце трацкістаў, якія не пагарджаюць ніякімі сродкамі для дасягнення сваёй подлай мэты — зрыву руху за адзіны фронт і расколу рабочага класа.

Апрача таго, у журнале змешчаны артыкулы — І. Сонава «Іспанія—на перадавых лініях антыфашысцкай барацьбы»; М. Зарэцкага — «Поспехі народнага фронта ва Францыі»; урыўкі з артыкула Ван-Міна «нацыянальны антыяпонскі фронт у Кітаі»; Народнагаспадарчы план Саюза ССР на 1937 г. і даведка па матэрыяльна-бытавому становішчу совецкага народу; гістарычная даведка аб Першым маі — міжнародным свяце працоўных; кароткі ўказацель літаратуры да Першага мая; факты і лічбы.

ЗАБЫЛІ АБ СЯМ'І ЗАГІНУЎШАГА ГЕРОЯ

У жніўні 1922 года мой бацька машыніст Чумакоў загінуў слаўнай геройскай смерцю ад рукі белагвардзейскай банды. Пахавалі яго з вялікай пашанай. Аддаць апошні доўг паўшаму герою сабраліся прадстаўнікі партыйных, прафсаюзных, чыгуначных і вайсковых арганізацый не толькі Асіповіч, але і Менска і Гомеля. Для ўвекавечання памяці майго бацькі мясцовыя арганізацыі назвалі вуліцу, дзе жыве наша сям'я, яго імем, вуліцай Чумакова.

Ля труны загінуўшага мясцовыя арганізацыі давалі клятвы не пакідаць сям'ю, дапамагаць ёй. Самаму малодшаму брату майму было тады тры месяцы, а мне, самаму старшаму—9 год. ЦВК і СНК БССР вынеслі рад пастаноў аб нашай сям'і. Прайшло 15 год, совецкая улада выхавала ўсіх нас.

Асіповіцкія арганізацыі забылі, аднак, аб сваіх клятвах, якія яны давалі на пахаваннях бацькі. Вось характэрны факт. Дом, у якім мы жывём, струхлелы, патрабуе тэрміновага рамонту. Але не гледзячы на неаднаразовыя нашы звароты ў жакт, апошні нават не збіраецца прыступіць да рамонту. Былы старшыня жакта Сікорскі паклапаціўся толькі аб сабе і адрамантаваў тую палову дома, дзе жыве ён сам. Мала гэтага, Сікорскі сістэматычна здзекваецца над нашай сям'ёй. Так, калі мая маці загатовіла гліну і цэглу для печы, Сікорскі забраў гэтыя матэрыялы сабе. Адабралі ў нас і зямлю, прылягаючую да дома.

Пасля смерці бацькі апекуном над сям'ёй быў абвешчан мясцком дэпо Асіповічы. Аднак, апошні ні разу не пацікавіўся тым, як жыве наша сям'я. Не цікавяцца гэтым і іншыя раённыя арганізацыі.

А. А. ЧУМАКОЎ.

Г. І. ПЕТРОЎСКІ
старшыня ЦВК СССР

СЕЛЬСОВЕТЫ ПЕРАД НОВЫМІ ЗАДАЧАМІ

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта і Совета Народных Камісараў СССР «Аб аслабаненні сельсоветаў ад абавязкаў па вылічэнню і спагнанню грашовых падаткаў, страхавых плацяжоў і натуральных паставак» мае велізарнае значэнне ў перабудове работы сельсоветаў.

Гэта рашэнне дае магчымасць сельсоветам па-новаму арганізоўваць сваю работу ў адпаведнасці з палітычнымі гаспадарчымі і культурнымі задачамі, выцякаючымі з Сталінскай Канстытуцыі.

Лютаўскі Пленум ЦК ВКП(б) з усёй яснасцю вызначыў, у чым сутнасць павароту у палітычным жыцці краіны. Гэты паварот, як указана ў рэзалюцыі па дакладу тав. Жданава, заключаецца ў змене выбарчай сістэмы, увядзенні ўсеагульнага, роўнага і прамога выбарчага права пры тайным галасаванні.

Якія-ж задачы, выцякаючыя з гэтага для работы сельсоветаў? У чым іх сутнасць?

Новая выбарчая сістэма, несумненна, выкліча далейшае ўзмацненне палітычнай актыўнасці працоўных. Гэта з усёй відавочнасцю паказала абмеркаванне і прыняццё новай Канстытуцыі. У многа разоў вырасла адказнасць советаў перад выбаршчыкамі, вырас кантроль іх з боку мас.

Ці не ясна, што рост палітычнай актыўнасці мас патрабуе ад советаў, каб яны ўзначалілі яе. Кіраўнікі советаў, якія пагрузнуць ў хвасце, няздольныя весці масы, адарваныя ад мас, будуць пры новых выбарах адменены, ды і не толькі пры выбарах. Наша выбарчая сістэма дае права адзывання нягодных дэпутатаў, не апраўдаўшых давер'я выбаршчыкаў, у любы момант.

Трэба перабудаваць работу советаў на справе, а не на словах. Не лозунг «перабудоўвайся», не рэзалюцыі тут патрэбны, а сапраўдная перабудова. Стаць сапраўднымі арганізатарамі палітычнага, гаспадарчага і культурнага жыцця насельніцтва, узначаліць самадзейнасць мас — такавы задачы советаў наогул і сельсоветаў у прыватнасці.

Значэнне рашэння ЦВК Саюза і Соўнаркома СССР ад 21 сакавіка іменна ў тым і заключаецца, што яно кладзе пачатак канкрэтнай перабудовы работы сельсоветаў. Будучы аслабанёны ад вылічэння і спагнання грашовых падаткаў, натуральных паставак, сельсоветы могуць у поўнай меры заняцца ўсімі пытаннямі гаспадарчага і культурнага жыцця сяла.

Гэта, аднак, не значыць, што сельсоветы павінны зусім адыйсці ад выканання важнейшых гаспадарча-палітычных заданняў. Зусім не. Справа гонару кожнага сельсовета, кожнага сяла ў тэрмін і поўнасцю выканаць свае абавязацельствы перад дзяржавай, выхаваць у кожнага калгасніка пачуццё адданасці дзяржаве рабочых і сялян, імкненне выканаць свой доўг, свой свяшчэнны абавязак перад усёй краінай.

Цяпер выключнае значэнне набывае ўцягненне насельніцтва ў кіраванне дзяржавай, выхаванне ўсяго совецкага актыва праз масавыя органы советаў, секцыі і дэпутацкія групы. У гэтым — асноўная задача сельсоветаў. Цяпер сельсоветы маюць усе ўмовы для таго, каб секцыі і дэпутацкія групы, усе дэпутаты працавалі больш актыўна, рэгулярна і па плану, каб вакол іх рос і выхоўваўся новы совецкі актыў з калгаснікаў, калгасніц і сельскай інтэлігенцыі. Але для гэтага неабходна, каб самі сельсоветы працавалі па плану, рэгулярна праводзілі пасяджэнні прэзідыумаў, пленумаў, ставілі на іх абмеркаванне сур'ёзныя пытанні. Тады і кворумы будуць забяспечаны. А што ў нас атрымліваецца ва многіх выпадках? На пасяджэннях сельсоветаў ставяцца адны і тыя-ж пытанні. Сёння аб малакопастаўках, заўтра — аб мясапастаўках, і наадварот.

У кожным сяле ёсць шмат прыродных багаццяў для развіцця прадукцыйных сіл. Патрэбна толькі ініцыятыва, патрэбен гаспадарчы размах. Гэтага, на жаль, не заўсёды хапае ў нашых работнікаў. Скажам, пытаннем аб развіцці дапаможных галін гаспадаркі ў сяле, у калгасе: арганізацыя вытворчасці цэглы, чарапіцы, ганчарнай справы, лаза-і салома пляценне, іншых вытворчасцей, заснаваных на выкарыстанні мясцовай сыравіны. Гэта далёка не малаважная справа. Між тым яна дрэнна ў нас развіта. Або, скажам, пытанне аб укараненні новых зернавых і тэхнічных культур, развіццё садоўніцтва, пчалаводства, рыбаводства. Гэта ўсё пытанні, над якімі сельсоветы павінны многа папрацаваць.

Не падмяняючы праўленняў калгасаў, не ўмешваючыся ў іх аператыўныя работы, сельсоветы абавязаны быць у курсе справы калгаснай вытворчасці і разам з калгасным актывам абмяркоўваць асноўныя пытанні калгаснай вытворчасці, накіроўваючы сваю ўвагу на далейшае арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаванне калгасаў. Такія пытанні, як выкананне дагавароў МТС з калгасамі, дакладнае, своечасовае і высокаякаснае выкананне іх дагаворных абавязацельстваў, захаванне статута сельскагаспадарчай арцелі, развіццё жывёлагадоўлі, павышэнне ўраджайнасці павінны прыцягнуць да сябе ўвагу сельсоветаў.

Арганізаваць і ўзначаліць стаханаўскі рух у сельскай гаспадарцы, сацыялістычнае спаборніцтва, праяўляць асаблівыя клопаты і ўвагу да знатных людзей сяла, лепшых стаханаўцаў, стаханавак, тысячніц, пяцісотніц, лепшых майстроў сацыялістычных ураджаяў — важнейшая задача сельсоветаў. Вялікую ўвагу павінны аддаваць сельсоветы ўмацаванню сельскага бюджэта, павелічэнню яго даходнасці, вышукванню новых крыніц і лепшаму выкарыстоўванню бюджэта.

Ад старшыні сельсовета патрабуецца цяпер больш культуры, ведання справы, умення разбірацца ў палітычных і гаспадарчых пытаннях. Яму неабходна ведаць асноўныя законы совецкай дзяржавы. Старшыня сельсовета павінен быць чулым, спагадлівым, умець пераконваць, растлумачваць. Якая-небудзь праява голага адміністравання, камандавання і грубасці не можа быць цярпіма. Да кожнай заявы і скаргі працоўных старшыня сельсовета абавязан падыйсці чула і ўважліва.

Трэба дабіцца, каб наказ выбаршчыкаў стаў асновай для работы кожнага сельсовета, неабходна часцей правяраць выкананне наказаў і сістэматычна ставіць справаздачы як сельсовета, так і асобных дэпутатаў перад выбаршчыкамі.

У новых умовах перад сельсоветамі ва ўсю шырыню паўстаюць клопаты аб культурна-бытавых патрэбах працоўных. Прывесці ў культурны, чысты і ўпарадкаваны выгляд сваё сяло, кожны двор, кожны дом, вуліцы і дарогі, правесці азеляненне сяла, добра паставіць справу дабрабыту сяла — важнейшая задача сельсовета.

За гады совецкай улады ў раёнах і на сяле вырасла сетка школ, больніц, амбулаторый, паліклінік, хат-радзільняў. Аднак увага да гэтых устаноў з боку сельсоветаў далёка недастатковая. У галіне народнай асветы сельсоветам прадстаіць шмат папрацаваць, паклапаціцца аб стварэнні добрых умоў настаўнікам, каб якасць вучобы была на належнай вышыні, забяспечыць школу ўсім неабходным — асвятленнем, ацяпленнем, вучэбнымі дапаможнікамі — гэта павінна быць у цэнтры ўвагі сельсовета. Сельсовет абавязан сур'ёзна заняцца ліквідацыяй малапісьменнасці сярод насельніцтва.

У галіне аховы здароўя сельсоветы могуць і павінны многа зрабіць. Паклапаціцца, каб больніцы, хаты-радзільні, амбулаторыі былі забяспечаны ўсім неабходным, каб кожны калгаснік у патрэбны час мог атрымаць сапраўдную дапамогу — гэта адна з найбольш удзячных работ сельсовета.

Асаблівае значэнне зараз набывае арганізацыя масавай палітычнай, выхаваўчай работы, цэнтрам якой павінны стаць хаты-чытальні, клубы, дамы калгасніка. Нярэдка-ж гэтыя ўстановы знаходзяцца на замку або выкарыстоўваюцца пад хавалішча зярна, маюць вельмі непрыглядны выгляд і ніякай работы там не вядзецца. Такое становішча нецярпіма. Сельсовет абавязан паклапаціцца, каб усё гэта было добра абсталявана, каб там чыталіся лекцыі, каб былі арганізаваны культурна-асветныя гурткі, гурткі па вывучэнню вайсковай справы, па мастацкай самадзейнасці і другія. Сельсоветы павінны паклапаціцца, каб у сяле была добрая бібліятэка, радыё, каб сістэматычна працавала кіно.

Ажыццяўляючы гэтыя задачы, сельсоветы, як і ўсе совецкія органы, ўсе работнікі советаў, павінны перш за ўсё павышаць сваю бальшавіцкую пільнасць супроць усіх ворагаў сацыялізма і асабліва супроць азвярэлай банды япона-нямецкіх трацкісцкіх агентаў, правых ворагаў народу, шкоднікаў, дыверсантаў, шпіёнаў і забойцаў, якія імкнуцца аднавіць панаванне капіталістаў і памешчыкаў у нашай краіне. Рэшткі разгромленых намі варожых сацыялізму класаў вядуць сваю шкодніцкую работу і на сяле. Гэта шкодніцтва праяўляецца ў імкненні падарваць арганізацыю працы ў калгасах, парушыць працоўную дысцыпліну, зацягнуць выкананне дзяржаўных абавязацельстваў, парушыць устаноўленыя тэрміны пасеўных і ўборачных работ, абясцэніць працадзень у калгасе, заблытаць справаздачнасць і няправільна размеркаваць даходы сярод калгаснікаў. Трэба ўмець распазнаваць усе рознастайныя формы і метады работы класавага ворага, як-бы ён ні наваструўся, своечасова выкрываць яго, а галоўнае — не ўсыпляць сябе поспехамі, не добрадушнічаць, быць пільным, прыслухоўвацца да голасу мас, на аснове крытыкі і самакрытыкі выпраўляць недахопы.

Вялікую дапамогу сельсоветам у хутчэйшай перабудове работы павінны аказаць райвыканкомы. Ад іх патрабуюцца не агульныя дырэктывы, не цыркуляры, а канкрэтная дапамога.

Быстра перабудоўваць работу сельсоветаў на аснове Сталінскай Канстытуцыі, дабіцца, каб усе, кожны грамадзянін добра ведаў і вывучыў Канстытуцыю, ведаў-бы яе адрозненне ад буржуазных канстытуцый, ведаў-бы свае правы і абавязкі, — такавы задачы ў рабоце сельсоветаў.

НА КАНАЛЕ МАСКВА—ВОЛГА

ПЕРШЫЯ ПАРАХОДЫ УВАЙШЛІ Ў КАНАЛ

БОРТ ЦЕПЛАХОДА «ИОСИФ СТАЛИН», 24 красавіка. (БЕЛТА). Хутка пакажацца волжская плаціна і шлюз № 1. Галаўная частка флатыліі канала Масква—Волга ідзе ў складзе чатырох цеплаходаў—«Иосиф Сталин», «Вячеслав Молотов», «Михаил Калинин» і «Клим Ворошилов». Іх суправаджае буксірны параход «Бусыгин».

Прыгожыя беласнежныя судны выглядзяць па-святочнаму. На цеплаходзе-флагмане «Иосиф Сталин» — вялікі плакат: «Прывітанне будаўнікам канала Масква—Волга ад суднабудаўнікоў».

У 10 гадзін «Иосиф Сталин» кідае якар недалёка ад шлюза. За ім спыняюцца і іншыя судны флатыліі.

На берагах, парапетах шлюза, апалубках шлюзавых вежаў — шмат будаўнікоў канала. Крыкамі «ўра», воплескамі вітаюць яны цеплаход, які накіроўваецца ў шлюз.

Роўна ў 12 гадзін цеплаход «Иосиф Сталин» уваходзіць у велізарную жалезабетонную скрыню шлюза. З ім ідзе цеплаход «Михаил Калинин». Грымяць гукі пролетарскага гімна «Інтэрнацыянал». У велізарнай камеры раздаюцца воклічы: «Няхай жыве таварыш Сталін, які вядзе нас ад перамогі да перамогі!».

Ніжнія вароты шлюза плаціны закрываюцца. Бурліць вада, хутка напаўняючы камеру. Цеплаходы падымаюцца. Вось іх палубы ўжо на ўзроўні парапетаў. З палубы абрысоўваецца бязмежная даль «Маскоўскага мора», акаймлёнага зялёнай палоскай лесу. Узровень верхняга б'ефа шлюза ўраўніваецца з гарызонтам вады ў камеры. Красаўцы цеплаходы ўваходзяць у аванпорт.

Услед за «Иосифом Сталиным» і «Михаилом Калининым» праз шлюз у аванпорт канала ўвайшлі «Вячеслав Молотов», «Клим Ворошилов», «Бусыгин» і «Рылеев».

Хутка ў аванпорт прыбудуць і іншыя судны флатыліі канала.

ПРАМЫСЛОВАСЦЬ БУДАЎНІЧЫХ МАТЭРЫЯЛАЎ У ПЕРШЫМ КВАРТАЛЕ

Прамысловасць будаўнічых матэрыялаў Наркаммясцпрома, Наркамцяжпрома, Наркамата шляхоў зносін і Ўсекапромсовета ў 1 квартале 1937 года, па даных Цэнтральнага кіраўніцтва народнагаспадарчага ўчота Дзяржплана СССР, працавала зусім нездавальняюча.

Квартальны план па цэгле абпаленай выканан на 76.3 проц., па цэгле сілікатнай і шлакавай — на 74,4 проц., па вапне — на 71,8 проц. і па алебастру — на 63,8 проц.

Асабліва дрэнна ў І квартале працавалі цагельныя прадпрыемствы Ўсекапромсовета, Народнага камісарыята мясцовай прамысловасці УССР, БССР і Грузінскай ССР, вапнавыя заводы НКМясцпромаў Казахскай ССР, УССР і РСФСР, алебастравыя заводы Наркаммясцпрома УССР і Ўсекапромсовета.

Нездавальняючая работа прамысловасці будаўнічых матэрыялаў у І квартале з'яўляецца рэзультатам нецярпімай арганізацыі вытворчасці на прадпрыемствах і дрэннага кіраўніцтва з боку трэстаў і кіраўніцтваў. З-за адсутнасці элементарнага парадку на прадпрыемствах народная гаспадарка трапіць сотні мільёнаў цэглы, тысячы тон вапны і алебастра.

Кіраўнікі цагельнай прамысловасці сваю практыку нікуды не вартай работы, якая прывяла да ганебных вынікаў першага квартала, не супроць растлумачыць недахопам сырца-цэглы, выстаўляючы гэта ў якасці аб'ектыўнай прычыны невыканання плана. Гэта зусім нікудышная адгаворка толькі замазвае дрэнную работу кіраўнікоў прамысловасці будаўнічых матэрыялаў, якія не паклапаціліся аб стварэнні неабходных запасаў і захаванні загатоўленага сырца.

Наяўнасць невялікіх запасаў сырцацэглы на пачатак 1937 года тым больш абавязвала кіраўнікоў прадпрыемстваў выканаць квартальны план вытворчасці сырца, поўнасцю выкарыстаўшы наяўныя штучныя сушылы і паставіўшы прэсы сухога прэсавання. І вось, ад таго, што аб гэтым не паклапаціліся, то ў радзе абласцей РСФСР і УССР план вытворчасці сырца ў першым квартале выканан у размерах яшчэ меншых, чым план абпалу.

Многія заводы не прыстасавалі кар'еры да зімовай работы. Па гэтай прычыне прастойвалі штучныя сушылы. Падрыхтоўка многіх заводаў да сезона праведзена надзвычай дрэнна.

Народныя камісарыяты мясцовай прамысловасці і кіраўнікі Галоўбудпрома Наркамцяжпрома, Усекапромсовета арганізацыяй вытворчасці будаўнічых матэрыялаў непасрэдна не займаюцца.

Прамысловасць будаўнічых матэрыялаў павінна пакрыць краіне запазычанасць, якая стварылася ў першым квартале. Гэта трэба і можна зрабіць паслядоўным выкананнем рашэнняў сакавіцкага Пленума ЦК ВКП(б) аб навядзенні сапраўднага большэвіцкага парадку на заводах, знішчаючы карэнныя недахопы ў арганізацыі вытворчасці, забяспечыўшы правільны падбор людзей і штодзенную праверку іх работы. (ТАСС).

АБ АДНОЙ ТРАДЫЦЫІ

Рэдактары шматтыражак і насценных газет рыхтуюць спецыяльныя нумары газет, прысвечаныя Першаму мая.

Устанавілася ўжо традыцыя падрыхтоўкі такіх нумароў. Ва многіх выпадках нумары газет, падрыхтаваных да святочных дат, знаходзяцца ў прамой супярэчнасці з рэчаіснасцю.

Перад намі нумар шматтыражкі «Кіравец» (менскі завод імя Кірава), прысвечаны гадавіне Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай рэволюцыі. Нумар датаваны 7-м лістапада 1936 года. Перад рэдактарам, калі ён рабіў нумар газеты, напэўна, стаяла пытанне аб тым, як адгукнуцца на гэту важную ў гісторыі СССР дату. У гэту дату працоўныя ўсяго Совецкага Саюза падводзяць вынікі ўсім сваім поспехам. Але большэвікі падводзяць вынік поспехам для таго, каб ясней бачыць прарахі, недахопы, нявырашаныя яшчэ задачы. Інакш быў пабудаваны кастрычніцкі нумар газеты «Кіравец».

У шасціпалосным нумары ні рэдактар, ні карэспандэнты «Кіраўца» нічога не сказалі аб недахопах на заводзе. Быў змешчан рапарт завода, артыкулы і заметкі аб дасягненнях цэхаў і завода ў цэлым. І тое, што ў звычайным нумары газеты выглядала-б як буйны прарыў, у гэты дзень паказвалася як велізарнае дасягненне.

Завод перад святочнымі днямі выпусціў 10 піл Гелера, з якіх 5 ужо 21 лістапада былі забракаваны. Аднак «Кіравец» не заастрыў на гэтым увагі.

Зараз газета рыхтуецца да выпуску першамайскага нумара. У рэдкалегію газеты ідуць рабочыя. Іх ахвотна прымае рэдакцыя, але заметак у бліжэйшыя дні апублікаваць не абяцаюць. У чым-жа справа? Аказваецца, рабочыя прыносяць матэрыялы аб недахопах на заводзе, а рэдактару патрэбна аб дасягненнях.

— Добрая заметка, — гаворыць рэдактар, — але для першамайскага нумара не падыходзіць, змесцім пасля свят.

На жаль, матэрыялы выключна аб перамогах падбіраюць да першамайскага нумара не толькі на заводзе імя Кірава, але і на другіх прадпрыемствах. Рэдактары забылі аб той крытыцы, якую комуністы далі рабоце партыйных камітэтаў і кіраўніцтву завода на сваіх сходах, забылі рэдактары і аб папярэджаннях таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б), які рэзка бічаваў хвалебныя парады і пераможныя рэляцыі.

21 красавіка гэтага года праводзіўся семінар рэдактароў многатыражак і насценных газет у Доме партактыва. Кансультант не знайшоў нічога лепшага, як парэкамендаваць рэдактарам газет план газеты «Кіравец», падтрымаўшы, такім чынам, устанавіўшуюся ў некаторых рэдактароў глыбока памылковую традыцыю.

Упарадкаванне вуліц Менска. НА ЗДЫМКУ: укладка брусчаткі на Комсамольскай вуліцы.

Фото Б. Вернера (БСФ).

НАСУСТРАЧ ПЕРШАМУ МАЯ

СВЯТОЧНАЯ МАСОЎКА

ВІЦЕБСК. Распачалося ўпрыгожванне Віцебска да першамайскіх свят. Плошча афармляецца на тэму «Адзіны фронт супроць фашызма». Перад будынкам гаркома партыі ўстанаўліваецца 11-метровы партрэт тав. Дзімітрава і вялікае пано—група працоўных з чырвонымі сцягамі.

Фасад будынка БДТ на плошчы Леніна ўпрыгожаць партрэты таварыша Сталіна і членаў Палітбюро на фоне чырвоных сцягаў. Новая Першамайская плошча афармляецца на тэму Сталінскай Канстытуцыі. Вакол вялікага партрэта таварыша Сталіна будуць плакаты з вытрымкамі з Канстытуцыі. 24 мастацкія плакаты аб соцыялістычным будаўніцтве ў краіне развешваюцца ўпоперак цэнтральнай вуліцы імя Кірава.

На двух плошчах абсталёўваюцца спецыяльныя пляцоўкі для масавых танцаў і гульняў пад музыку духавых аркестраў. У святочныя дні на Першамайскай плошчы арганізуюцца адкрытыя кіносеансы. Сем кіноперасовак у гэтыя дні будуць абслугоўваць калгасную вёску Віцебшчыны.

2 мая Дом Чырвонай арміі наладжвае святочную масоўку за горад, а ўвечары—вялікі бал-маскарад. (БЕЛТА).

НОВЫ РАДЫЁВУЗЕЛ У КІРАЎСКУ

КІРАЎСК. 1 мая ў Кіраўску ўступіць у эксплаатацыю новы раённы радыёвузел, разлічаны на абслугоўванне 700 радыёкропак. Ужо вядзецца работа па радыёфікацыі кватэр працоўных.

У раённым цэнтры да свята ўпрыгожваюцца вуліцы, двары, дамы. Кіраўск азеляняецца. Вакол будынка раённага дома соцкультуры пасаджан парк з 1.600 дрэў амерыканскага клёна, ясеня і топаля. Такімі-жа дрэвамі абсаджаны вуліцы. Каля шасе Бабруйск — Магілеў па абодвух баках дарогі ў Кіраўск пасаджаны бярозы.

М. ЯРЧАК.

МАГУТНЫЯ ГУЧНАГАВАРЫЦЕЛІ НА ВУЛІЦАХ ГАРАДОЎ

Вуліцы Менска радыёфікуюцца. Да 1 мая на іх устанаўліваецца 50 магутных гучнагаварыцеляў. Значна ўзмацняецца магутнасць апаратуры гарадскога радыёвузла.

Кіраўніцтва сувязі вызначыла 20 магутных гучнагаварыцеляў для ўстаноўкі ў першамайскія дні на вуліцах Віцебска, Гомеля, Бабруйска і інш. буйных гарадоў БССР.

ПАПРАЎКА

У другім раздзеле артыкула тав. В. М. Молатава «Нашы задачы ў барацьбе з трацкісцкімі і іншымі шкоднікамі, дыверсантамі і шпіёнамі» (гл. «Звязду» ад 22 красавіка, 4 старонку, чацвёрты абзац 2-ой калонкі) надрукавана:

«Мы нярэдка чуем ад адказных таварышоў, што работнікаў ім дае партыя, партыйная арганізацыя. Гэтым хочуць сказаць, што, так званы, «адказны работнік» не адказвае за падбор работнікаў свайго апарата, што калі гэтыя работнікі дрэнныя, ці аказаліся проста ворагамі, то адказнасць быццам-бы нясе не непасрэдны кіраўнік, а партыйная арганізацыя, наслаўшая работніка. Такія размовы, бадай, можна яшчэ зразумець з боку людзей беспартыйных, для якіх партыя — чужая справа».

Трэба чытаць:

«Мы нярэдка чуем ад адказных таварышоў, што работнікаў ім дае партыя, партыйная арганізацыя. Гэтым хочуць сказаць, што, так званы, «адказны работнік» не адказвае за падбор работнікаў свайго апарата, што калі гэтыя работнікі дрэнныя, ці аказаліся проста ворагамі, то адказнасць быццам-бы нясе не непасрэдны кіраўнік, а партыйная арганізацыя, паслаўшая работніка. Такія размовы, бадай, можна яшчэ зразумець з боку тых беспартыйных, для якіх партыя — чужая справа».

УСЕБЕЛАРУСКІЯ ЖАНОЧЫЯ ГІМНАСТЫЧНЫЯ СПАБОРНІЦТВЫ

Учора ў Менску скончыліся другія Ўсебеларускія жаночыя спаборніцтвы па гімнастыцы. Па першай групе каманднае першынства без барацьбы заняла каманда гімнастак тэхнікума фізкультуры, якая зусім не мела праціўнікаў. Па другой групе пераможцам выйшла каманда лесатэхнічнага інстытута (Гомель). Асабіста першае месца заняла менская спартакаўка Фаня Красільшчыкава. На другім месцы—студэнтка тэхнікума фізкультуры Роня Шах. Трэцяе месца заняла таксама спартакаўка Каплан.

На жаль, буйнейшыя спартыўныя таварыствы БССР «Дынама», «Тэмп» і «Харчавік» зусім не выставілі ні адной каманды. Менскі «Спартак» ледзь знайшоў у сябе... трох гімнастак. Зразумела, яны не маглі аспрэчваць каманднае першынства. Зусім дрэнна было арганізавана суддзейства.

І. ЦЫВЕС.

Ад Дубровенскага РК КП(б)Б

Украдзены партыйны білет узору 1936 года за № 0859973, выданы Дубровенскім РК КП(б)Б на імя Казлова Максіма Цімафеевіча, лічыць несапраўдным.

Сакратар Дубровенскага РК КП(б)Б МЫШАЛАЎ.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

БЕЛАРУСКІ ПЕРШЫ ДЗЯРЖАЎНЫ ТЭАТР (БДТ-1)

26 красавіка Абан. № 93

АПОШНІЯ

Гукавы кінотэатр «Пролетарый»

НАЗАР СТАДОЛЯ

Памяшк. Дзярж. Яўрэйск. тэатра | БЕЛДЗЯРЖТЭАТР ОПЕРЫ І БАЛЕТА

26 красавіка Абан. № 24

ПІКАВАЯ ДАМА

Гукавы кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА»

«ЧУДЕСНІЦА»

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»

ЗАЛАТОЕ ВОЗЕРА

Гукавы кінотэатр «Спартак»

ІУДУШКА ГАЛАЎЛЕЎ

ДЗІЦЯЧЫ ГУКАВЫ КІНОТЭАТР

З 26 красавіка

ЗБОРНАЯ ПРАГРАМА

1. ЛІСА—БУДАЎНІК
2. «ВОЗВРАЩЕННОЕ СОЛНЦЕ»
3. У АФРЫЦЫ ГОРАЧА
4. «ПІОНЕРЫЯ» № 2
5. «СОВЕЦКАЕ МАСТАЦТВА» № 6 (журнал).

У ФАЙЗ—ДЖАЗ-АРКЕСТР.

Радыёперадачы на 26 красавіка

10.30—перадача для дашкольнікаў. 16—літаратурная перадача. Урывак з рамана Вілі БРЭДЭЛЯ „За кулісамі". 18.30—завочная партвучоба. 19.30—канцэрт. 23—„Апошнія паведамленні".

МЕНСКІ ГАРАДСКІ АДДЗЕЛ АХОВЫ ЗДАРОЎЯ

даводзіць да ведама фабзаўмясцкомаў, што

з 25 красавіка арганізавана

курортна-адборачная камісія „КОК"

Камісія засядае пры амбулаторыі 2-й совецкай больніцы (вул. Максіма Горкага) — 3, 9, 15, 21, 27 числа кожнага месяца, з 7 да 10 гадзін вечара.

Папярэдняя рэгістрацыя ў гэтыя-ж дні з 6 гадзін вечара.

Прыём на камісію праводзіцца выключна па накіраванню фабзаўмясцкомамі. Хворыя, якія накіроўваюцца на камісію, абавязаны мець на руках спраўку ад урачоў, якія іх лечаць, і вынікі апошніх спецыяльных даследванняў. Вынікі камісіі на рукі не выдаюцца, а атрымліваюцца фабзаўмясцкомамі.

МЕНГАРЗДРАЎ.

УВАГА! УВАГА!

Менская кантора БЕЛПРОМГАНДЛЯ

ДЛЯ ЛЕПШАГА АБСЛУГОЎВАННЯ ПАКУПНІКОЎ

У ПРАДСВЯТОЧНЫЯ ПЕРШАМАЙСКІЯ ДНІ

З 15 ДА 30 КРАСАВІКА

ПАВЯЛІЧЫЛА ГАДЗІНЫ ГАНДЛЮ

ПА ЎСІХ МАГАЗІНАХ НА 2 ГАДЗІНЫ.

УСЕ МАГАЗІНЫ ПА ЖАДАННЮ ПАКУПНІКОЎ ДАСТАЎЛЯЮЦЬ КУПЛЕНЫ ТАВАР НА ДОМ БЯСПЛАТНА.

МАГАЗІНЫ ГАРАНТУЮЦЬ ЯКАСЦЬ ТАВАРАЎ.

ДЫРЭКЦЫЯ.

НАРКАМХАРЧПРОМ БССР

МАЛОЧНЫ КАМБІНАТ

ГЭТЫМІ ДНЯМІ АДКРЫВАЕ па Маскоўскай, 15 (інтэрнат БДУ)

СПЕЦЫЯЛІЗАВАНЫ

МАЛОЧНЫ МАГАЗІН

У МАГАЗІНЕ БУДЗЕ Ў ПРОДАЖЫ

САМЫ ШЫРОКІ АСАРТЫМЕНТ

МАЛОЧНЫХ ПРАДУКТАЎ, КАНДЫТАРСКІХ ВЫРАБАЎ. | МАРОЖАНАГА І КАЎБАСНЫХ ВЫРАБАЎ.

Магазін будзе одкрыт з 9 гадзін раніцы, да 12 гадзін ночы.

ДЫРЭКЦЫЯ.

Наркамхарчпром БССР

Беларускі дзяржаўны трэст кандытарскай прамысловасці

„БЕЛКМО"

Да свята 1 Мая

выпусціў спецыяльны дзіцячы асартымент кандытарскіх вырабаў:

ТАНКІ, АЎТАМАБІЛІ, ВЕТРАНЫЯ МЛЫНЫ, ШПАКОЎНІЦЫ, ПАТЭФОНЫ, КАЛЯСКІ, БАРАБАНЧЫКІ, ГІТАРЫ, МАНДАЛІНЫ, НАПОЎНЕНЫЯ РОЗНАКАЛЯРОВЫМІ ДРАЖЭ І ШАКАЛАДНЫМІ ЦУКЕРКАМІ, ШАКАЛАДНЫЯ БОМБАЧКІ, ШАКАЛАДНЫЯ ФІГУРКІ І ІНШ. — НАЙЛЕПШЫХ ГАТУНКАЎ, У СПЕЦЫЯЛЬНАЙ АРЫГІНАЛЬНАЙ РАСФАСОЎЦЫ І ПА-МАСТАЦКУ АФОРМЛЕНЫЯ.

Патрабуйце дзіцячыя падарункі ва ўсіх магазінах Белкмо, „Союзпродмага", Белхарчгандля і Менхарчгандля з нашай маркай.

БЕЛАРУСКІ ТРЭСТ ГАЛОЎХЛЕБ (Менск, Совецкая, 43/13)

ПРЫМАЕ ЗАКАЗЫ ДА ПЕРШАМАЙСКІХ СВЯТ ад устаноў, прадпрыемстваў, асобных раёнаў, сельпо і асоб з дастаўкай

НА ВЫСОКАРЭЦЭПТУРНЫЯ ВЫРАБЫ:

ТАРТЫ, КЕКСЫ, ПІРОЖНЫЯ, СУХАРЫ, ПЯЧЭННЕ, і іншыя ЗДОБЫ і КАНДЫТАРСКІЯ ВЫРАБЫ

ВЫПУШЧАН ТАКСАМА СПЕЦЫЯЛЬНЫ ДЗІЦЯЧЫ АСАРТЫМЕНТ—

ТАРТЫ КЕКСЫ ПІРОЖНЫЯ | Фігурныя вырабы і розныя гатункі ПЯЧЭННЯ.

ЗАКАЗЫ прымаюць хлебазаводы:

у Менску, Віцебску, Гомелі, Магілеве, Оршы, Барысаве, Бабруйску, Мазыры, Полацку, Жлобіне, Рэчыцы, Слуцку.

Таксама можна заказваць праз Галоўхлеб тэлеграфна і па тэлефонах 23-648 і 24-492.

ЦЭНТРАЛЬНАЯ АШЧАДКАСА № 16

ДАВОДЗІЦЬ ДА ВЕДАМА ГАЛОЎНЫХ БУХГАЛТАРОЎ

прадпрыемстваў і ўстаноў гор. Менска і Менскага раёна,

што ў сувязі са скančэннем разлікаў па падпісцы на пазыку «Другой пяцігодкі» (выпуск чацвертага года), аблігацыі БУДУЦЬ ВЫДАВАЦЦА ў наступным парадку:

АРГАНІЗАЦЫІ, якія маюць нумары ліцавых рахункаў у ашчадкасе

з № 1 па 300 — 25 красавіка
з № 301 па 600 — 26 »
з № 601 па 900 — 27 »
З № 901 па 1200 — 28 красавіка.
з № 1201 па 1600 — 29 красавіка.
Астатнія — 3 і 4 мая

РАЗДАЧА аблігацый праводзіцца па даверанасці Ф. 140 з прад'яўленнем пашпарта атрымацеля аблігацый.

ВЫДАЧА аблігацый падпісчыкам павінна быць праведзена арганізацыямі адначасова з выдачай зарплаты за другую палову красавіка месяца.

НЕ ПАЗНЕЙ 25 МАЯ даслаць справаздачу аб скончэнні разлікаў і раздачы аблігацый падпісчыкам у ашчадкасу па форме, якая павінна быць атрымана ў ашчадкасе.

ЗА ЗРЫЎ РАЗДАЧЫ аблігацый ПАДПІСЧЫКАМ ДА ПЕРШАГА ТЫРАЖА выйгрышаў пазыкі «Другой пяцігодкі» (выпуск чацвертага года), КІРАЎНІКІ І ГАЛОЎНЫЯ БУХГАЛТАРЫ прадпрыемстваў і ўстаноў НЯСУЦЬ ПЕРСАНАЛЬНУЮ АДКАЗНАСЦЬ.

ПАДПІСЧЫКІ на пазыку «Другой пяцігодкі» (выпуск чацвертага года), ПАТРАБУЙЦЕ ад разліковых аддзелаў прадпрыемстваў і ўстаноў, соўгасаў і арцелей аплочаныя аблігацыі па падпісцы 1936 г.

ЦЭНТРАЛЬНАЯ АШЧАДКАСА № 16.

Ук. Галоўлітбела № К—2072

Друкарня газеты «Звязда», Менск, Совецкая, 63.

Б., К., С